

تیفا از آمادگی حکومت برای برگزاری سه انتخابات در سال آینده ابراز نگرانی کرد

اطلاعات روز: به دنبال پیشنهاد کمیسیون مستقل انتخابات مبنی بر برگزاری سه انتخابات در ماه میزان سال آینده خورشیدی (۱۴۰۰) و...

صفحه ۲

میررحمان رحمانی:

نمایندگان مجلس پیش از تصویب بودجه‌ی سال مالی ۱۴۰۰ به رخصتی رفته نمی‌توانند

صفحه ۲

کابل‌ن:

چای و بورد با مزه‌ی ناگوار

صفحه ۳

رقص در مسجد، سیاست در حمام، تدریس در آشپزخانه

نگاهی به کتاب «رقص در مسجد»

ننه جان (مادرکلان) همیشه می‌گفت دختر باید در چشم‌اش ترس داشته باشد. فقط همین؟ نخیر! دختر باید بلند صحبت نکند؛ با پسرها بازی نکند؛...

صفحه ۸

یادداشت روز

تبلیغ ادبیات فراقانونی پایان یابد

ام‌الله صالح، معاون نخست ریاست‌جمهوری در آخرین گزارش‌اش از جلسات شش و نیم صبح گفته است که برای عبرت‌گیری دیگران، تئوریست‌هایی که در وقایع ترور، بمب‌های مقناطیسی و انفجارها دست داشته و بازداشت شده‌اند، باید اعدام شوند. آقای صالح گفته است این افراد پس از بازداشت «بلبل‌گونه» به جنایات‌شان اعتراف کرده و به امید عفو از مجازات، جسورانه عمل می‌کنند. اعمال مجازات بر عاملان ترور، نامنی و انفجارهای تروریستی فارغ از این‌که به کدام گروه تروریستی تعلق دارند، باید با جدیت توسط نهادهای عدلی و قضایی دنبال شود. موضع معاون نخست ریاست‌جمهوری از این منظر، قانونی و قابل حمایت است. بی‌توجه به ملاحظات و تحولات مرتبط به روند صلح، افرادی که در ترور، انفجارهای تروریستی و هر نوع اختلال نظم و امنیت عامه نقش دارند، می‌بایست به صورت شجاعانه و در چارچوب قوانین نافذی کشور به پنجه‌ی قانون و عدالت سپرده شود. این اقدام نه تنها قانونی و از وظایف مسئولین امور است که از حمایت گسترده‌ی مردم برخوردار و یک مطالبه‌ی جمعی است...

۲

جزئیات کامل مصارف کد ۹۱ پالیسی هنوز در اختیار اعضای مجلس نمایندگان قرار نگرفته است

صفحه ۵

پولیس فدرال امریکا سوابق نظامیان اعزامی به واشنگتن را بررسی می‌کند

صفحه ۶

کرونا در افغانستان؛ شناسایی ۷۹ مریض جدید و فوت سه نفر در شبانه‌روز گذشته

اطلاعات روز: وزارت صحت عامه‌ی کشور می‌گوید که در بیست‌و‌چهار ساعت گذشته ۱۸۴۹ نمونه‌ی مشکوک به ویروس کرونا را...

صفحه ۲

چهار نیروی خیزش مردمی در حمله‌ی طالبان در بدخشان کشته شدند

صفحه ۲

تقریر

نقش و جایگاه مهاجران افغان در روند صلح

گفت‌وگو با دکتر کریم پاکزاد، پژوهشگر در بنیاد مطالعات بین‌المللی و استراتژیک فرانسه

پروژه صلح افغانستان در جریان است و سرنوشت کشور به نتیجه مذاکرات صلح در دوحه بستگی دارد، این بخش از افغان‌های که آسیب‌دیدگان اصلی جنگ افغانستان بوده‌اند و مهاجر شده‌اند، به نظر می‌رسد نادیده گرفته شده. در این گفت‌وگو عوامل عدم تأثیرگذاری و نقش مهاجران در روند صلح و نادیده گرفتن | صفحه ۴

جنگ بخش زیادی از شهروندان افغانستان را در کشورهای مختلف مهاجر کرده است. گروه‌های مهاجر در کشورهای مختلف شکل گرفته و هرازگاهی این گروه مهاجران در هماهنگی با همدیگر اقدام به کنش‌های سیاسی و اجتماعی می‌کنند که به نوعی در مناسبات سیاسی و اجتماعی داخل افغانستان تأثیرگذار بوده است. اکنون که

تقریر

سلاح در خانه خشونت علیه زنان را افزایش می‌دهد

یافته‌های گزارش تحقیقی شبکه زنان افغان نشان می‌دهد که وجود اسلحه در خانه حس امنیت را از زنان می‌گیرد و حتا وجود آن مانع بزرگی در برابر خواسته‌ها و حقوق اساسی زنان محسوب می‌شود. براساس یافته‌های این تحقیق، زنانی که اغلب مورد خشونت | صفحه ۴

تقریر

نامنی پشت

دروازه‌های شهر هرات «ایران از ۲۲ گروه خطرناک در هرات حمایت مالی و تسلیحاتی می‌کند»

یافته‌های هیأت اعزامی مجلس نمایندگان برای بررسی اوضاع امنیتی ولایت هرات نشان می‌دهد که در این ولایت به‌طور کل ۲۳۰ گروه در اختلال امنیت دست دارند و از این میان، ۶۳ گروه تروریستی فعال و خطرناک در این ولایت فعالیت دارند. به گفته‌ی اعضای هیأت، ترورها، آدم‌ربایی و نابه‌سامانی در شاهراه‌های هرات زیر سر این گروه‌ها هستند. در گزارش هیأت آمده است که ۲۲ گروه «خطرناک» از سوی کشور ایران حمایت مالی و تسلیحاتی می‌شود. ادعایی که سفارت ایران در افغانستان در گفت‌وگو با اطلاعات روز «دروغ مطلق» می‌داند. حدود دو هفته پیش (۱۵ جدی) هیأت مجلس نمایندگان به هرات رفته بود. عبدالستار حسینی، حمیدالله حنیف، حبیب‌الرحمان پدرام و کرام‌الدین رضازاده برای هفت روز اوضاع امنیتی...

۳

EAP Preparatory
EAP English for Academic Purposes

FST Foundation Studies for TOEFL
FSI Foundation Studies for IELTS

Mock Test for TOEFL and IELTS

انگلیسی اکادمیک را با ما بیاموزید!

شروع سمستر جدید

شعبه (کوته سنگی): کوته سنگی، گولابی دوخلفه، ایستگاه سابقه.
شعبه (برچی): برچی، ایستگاه مغازه کوجه اول باغ خان.
شعبه (سلیم کلون): سرکد چهل متره چهارراهی سلیم کلون.

0747 994 244
0745 651 844
0747 918 200

toeflhouse@gmail.com TOEFL House

تیفا از آمادگی حکومت برای برگزاری سه انتخابات در سال آینده ابراز نگرانی کرد

ولایتی و تعدادی از شهرداری‌ها در ماه میزان سال آینده‌ی خورشیدی (۱۴۰۰) برگزار شود. حوالعم نورستانی، رییس کمیسیون انتخابات در آن زمان در یک نشست خبری همچنان گفته بود که تمامی آمادگی‌های تخنیکی و عملیاتی برای برگزاری این انتخابات‌ها در ماه میزان سال آینده توسط این کمیسیون گرفته شده است.

در پی آن، رییس‌جمهور اشرف غنی در دیداری با کمیشنر کمیسیون مستقل انتخابات در تاریخ ۲۸ جدی گفته بود که حکومت به اصل انتخابات متعهد است و تسهیلات لازم را برای برگزاری انتخابات شوراهای ولایتی، شوراهای ولسوالی، شهرداری‌ها و انتخابات پارلمانی در ولایت غزنی فراهم می‌کند.

انتخابات پارلمانی گذشته در ۳۳ ولایت کشور با چهار سال تأخیر در ماه میزان سال ۱۳۹۷ برگزار شد. اما انتخابات پارلمانی غزنی به دلیل اختلاف‌ها روی شیوه‌ی برگزاری انتخابات تاکنون برگزار نشده است.

پس از آن قرار بود که این انتخابات و انتخابات شوراهای ولسوالی همزمان با انتخابات ریاست‌جمهوری در سال گذشته‌ی خورشیدی برگزار شود که بازم به تأخیر افتاد.

افغانستان پیشنهاد کرده است که اصلاحات انتخاباتی باید با درنظرداشت درس‌های آموخته‌شده از انتخابات‌های گذشته در ساختار و چارچوب حقوقی انتخابات وارد شود و برای اعتباردهی انتخابات آینده، یافته‌های نظارتی نهادهای دخیل در انتخابات شامل طرح اصلاحی شود.

همچنان این نهاد گفته است که حکومت افغانستان باید یک طرح امنیتی واقع‌بینانه برای انتخابات آینده روی‌دست گیرد و در مرحله‌ی اول امنیت شهروندان را تضمین کرده و بعداً برای انتخابات برنامه‌های امنیتی خود را پیشکش کند.

در اعلامیه تأکید شده است که کمیسیون انتخابات باید نسبت به مصارف انتخابات گذشته پاسخ‌گو باشد و میکانیزم شفاف را برای مصرف بودجه در انتخابات آینده مشخص کند. به نقل از اعلامیه، باید اجماع چهره‌های سیاسی برای رفتن به طرف انتخابات نیز به عنوان یک اصل مدنظر گرفته شود تا این امر سبب مشارکت وسیع مردم در انتخابات شود.

تیفا در حالی برگزاری انتخابات‌ها را در سال آینده نگران‌کننده خوانده است که کمیسیون مستقل انتخابات در ۲۹ قوس به حکومت پیشنهاد کرده بود که انتخابات پارلمانی ولایت غزنی، شوراهای

انتخابات که برگزاری آن را ممکن می‌سازد، موجود نبوده و هنوز مشخص هم نیست که از کدام منابع قرار است، تأمین شود. در اعلامیه با اشاره به اصلاحات انتخاباتی نیز گفته شده است: «با درنظرداشت اینکه آخرین انتخابات ما یک انتخابات ناکام و پراز تقلب بود، هیچ نوع اصلاحات ژرف و کلیدی عملی نشده است.»

افزون بر آن‌ها، در اعلامیه آمده است که فضا نیز برای مبارزات انتخاباتی ساختارهای سیاسی مساعد نیست و این امر مشارکت واقعی آنان را در انتخابات ناممکن می‌سازد. همچنان به گفته‌ی تیفا، شرایط برای حضور زنان که همواره از چالش‌های جدی بوده است، نیز در انتخابات پیشرو «ناممکن» است.

از سویی هم، این نهاد گفته است که هم‌اکنون در افغانستان زمینه‌ی «گزار برای رسیدن به صلح» فراهم شده و حکومت افغانستان نباید بدون درنظرداشت استراتژی‌های دقیق برای رسیدن به یک صلح، گرفتار دغدغه‌های شخصی و سلیقه‌ای گردد. تیفا تأکید کرده است که این موضوع سبب می‌شود که دستاوردهای چند ساله و فرصت پیش‌آمده برای صلح را در معرض خطر قرار دهد.

در همین حال، بنیاد انتخابات شفاف

اطلاعات روز: به‌دنبال پیشنهاد کمیسیون مستقل انتخابات مبنی بر برگزاری سه انتخابات در ماه میزان سال آینده‌ی خورشیدی (۱۴۰۰) و اعلام آمادگی حکومت برای آن، بنیاد انتخابات شفاف افغانستان (تیفا) می‌گوید که شرایط برای برگزاری این انتخابات‌ها مساعد نیست.

تیفا دیروز (دوشنبه، ۲۹ جدی) با نشر اعلامیه‌ای، این تصمیم کمیسیون انتخابات و حکومت افغانستان را تکان‌دهنده خوانده و گفته است که برگزاری این انتخابات‌ها در ماه میزان سال آینده برای دموکراسی، دستاوردهای ۲۰ سال گذشته و آینده‌ی افغانستان نگران‌کننده است.

به نقل از اعلامیه، به دلیل چالش‌های امنیتی، مشخص‌نبودن منابع تمویل انتخابات‌ها و تطبیق‌نشدن اصلاحات کلیدی در آن، شرایط برای برگزاری این انتخابات‌ها در سال ۱۴۰۰ خورشیدی مساعد نیست.

تیفا تأکید کرده است که هم‌اکنون افغانستان در وضعیت «دشوار امنیتی» قرار دارد؛ طوری که به گفته‌ی این نهاد، «حتا شهروندان در پایتخت کشور و مراکز شهری از امنیت نسبی برخوردار نیستند».

تیفا همچنان افزوده است که بودجه‌ی

چهار نیروی خیزش مردمی در حمله‌ی طالبان در بدخشان کشته شدند

به گفته‌ی آقای نظری، جنگ‌جویان طالبان در این حمله، شش عضو دیگر نیروهای خیزش مردمی را با خودشان برده‌اند. او همچنان افزود که طالبان پاسگاه این نیروها را نیز به آتش کشیده و تجهیزات آن را با خودشان برده‌اند.

گروه طالبان هنوز در این مورد چیزی نگفته است.

ولایت بدخشان در شمال‌شرق کشور از ولایت‌های ناامن است که جنگ‌جویان گروه طالبان در بخش‌هایی از این ولایت از جمله ولسوالی یاولان حضور و فعالیت گسترده دارند.

اطلاعات روز: منابع محلی در ولایت بدخشان می‌گویند که در نتیجه‌ی حمله‌ی جنگ‌جویان گروه طالبان بر یک پاسگاه نیروهای خیزش مردمی در ولسوالی یاولان این ولایت، چهار عضو این نیروها کشته شده‌اند.

عبدالله ناجی نظری، عضو شورای ولایتی بدخشان در صحبت با روزنامه اطلاعات روز گفت که طالبان این حمله‌ی شان را دو شب پیش (یک‌شنبه، ۲۸ جدی) در ساحه‌ی «سفیدخاک» ولسوالی یاولان راه‌اندازی کرده‌اند.

میررحمان رحمانی:

نمایندگان مجلس پیش از تصویب بودجه‌ی سال مالی ۱۴۰۰ به رخصتی رفته نمی‌توانند

است و پارلمان تنها می‌تواند آن را رد و یا قبول کند.

او افزود که پارلمان جای دولت را از نگاه قانون اساسی گرفته نمی‌تواند.

این گفته‌های رییس‌جمهور با واکنش تند مجلس نمایندگان مواجه شد. میررحمان رحمانی در ۲۲ جدی گفت که مجلس نمایندگان به هیچ کسی اجازه نمی‌دهد تا با توجیه «سلیقه‌ای» و «تفسیر شخصی» از قانون، داریی عامه را حیف‌ومیل کند.

آقای رحمانی افزود که اظهارات رییس‌جمهور مبنی بر صلاحیت این مجلس در مورد تصویب بودجه نشان‌دهنده‌ی «دیدگاه تاریک» و «بی‌خبری» او از مواد قانون اساسی کشور است. او تأکید کرد که برمنبای این قانون، تعدیل بودجه وظیفه‌ی حکومت می‌باشد، اما تصمیم‌گیری و تأیید آن از صلاحیت‌های مجلس نمایندگان است.

میلیارد افغانی در نظر گرفته شده است که از این میان، بیش از ۳۱۱ میلیارد افغانی بودجه‌ی عادی و ۱۶۱.۸۴۲ میلیارد افغانی بودجه‌ی انکشافی پیش‌بینی شده است.

پیش‌نویس نخست آن نیز در تاریخ ۱۰ جدی از سوی مجلس نمایندگان رد شد. در این طرح، بیش از ۴۵۲ میلیارد افغانی پیش‌بینی شده بود. کمیسیون مالی و بودجه‌ی مجلس نمایندگان در آن زمان اعلام کرد که طرح بودجه‌ی سال ۱۴۰۰ مالی ۱۷ مشکل جدی داشته است.

رد طرح بودجه‌ی سال مالی ۱۴۰۰ توسط مجلس نمایندگان سبب بروز تنش میان حکومت و این مجلس شد. رییس‌جمهور غنی در ۱۷ جدی در نشست کابینه در واکنش به رد طرح بودجه‌ی سال مالی ۱۴۰۰ گفت که براساس قانون اساسی، تهیه و آرایه‌ی بودجه کار قوه‌ی اجراییه

۹۹ قانون اساسی کشور آمده است در صورتی که در اجلاس شورای ملی، بودجه‌ی سالانه یا پروگرام انکشافی و یا هم موضوع مربوط به امنیت عامه، تمامیت ارضی و استقلال کشور مطرح باشد، مدت اجلاس شورا، قبل از تصویب آن خاتمه نمی‌یابد.

مجلس نمایندگان دو روز پیش (شنبه، ۲۷ جدی) طرح بودجه‌ی سال مالی ۱۴۰۰ را برای دومین بار رد کرد. میررحمان رحمانی در آن هنگام اعلام کرد که در پیش‌نویس دوم سند بودجه ۱۹ مورد تخطی وجود دارد. او همچنان گفت که به موضوع یکسان‌سازی معاشات نیز در پیش‌نویس بودجه هیچ توجهی صورت نگرفته است. مجلس نمایندگان در این مورد طرحی را هم در تاریخ ۱۷ جدی به تصویب رساند.

در پیش‌نویس دوم سند بودجه برای سال مالی ۱۴۰۰ خورشیدی بیش از ۴۷۳

اطلاعات روز: میررحمان رحمانی، رییس مجلس نمایندگان می‌گوید که براساس قانون اساسی افغانستان، اعضای این مجلس تا تصویب طرح بودجه‌ی سال مالی ۱۴۰۰ نمی‌توانند به رخصتی بروند.

آقای رحمانی که در نشست عمومی دیروز (دوشنبه، ۲۹ جدی) مجلس نمایندگان صحبت می‌کرد، گفت: «تا که بودجه (طرح بودجه‌ی سال مالی ۱۴۰۰) تصویب نشود، کسی حق ندارد به رخصتی برود. بنا به تعطیلات رفته نمی‌توانیم.»

او همچنان گفت که براساس مواد قانون اساسی، تمامی کمیسیون‌های این مجلس سر از روز شنبه‌ی هفته‌ی آینده، روی طرح بودجه‌ی سال مالی ۱۴۰۰ کار می‌کنند.

رخصتی زمستانی مجلس نمایندگان از اول ماده دلو آغاز می‌شود. مدت این رخصتی نیز ۴۵ روز است. اما در ماده‌ی

کرونا در افغانستان؛ شناسایی ۷۹ مریض جدید و فوت سه نفر در شبانه‌روز گذشته

ناشی از کرونا در کشور به ثبت رسیده است.

این تعداد افراد در ولایت‌های کابل، قندوز و نیمروز به دلیل ابتلا به کووید ۱۹ جان باخته‌اند.

شمار مجموعی فوتی‌های ناشی از مریضی کووید ۱۹ در افغانستان تا دیروز به دوهزار و ۳۴۶ نفر افزایش یافته است.

همچنان، در یک شبانه‌روز گذشته ۵۴۳ مریض کووید ۱۹ در ولایت‌های کابل، هرات، قندهار، ننگرهار، تخار، پکتیا، بدخشان و نورستان بهبود یافته‌اند.

به این ترتیب، شمار بهبودیافتگان ویروس کرونا در کشور به ۴۶ هزار و ۴۱۱ نفر افزایش یافته است.

اطلاعات روز: وزارت صحت عامه‌ی کشور می‌گوید که در بیست‌وچهار ساعت گذشته ۱۸۴۹ نمونه‌ی مشکوک به ویروس کرونا را تست کرده است که نتایج آزمایش ۷۹ نمونه‌ی آن مثبت تشخیص شده است.

این تعداد موارد مثبت کرونا در ولایت‌های کابل، هرات، قندهار، ننگرهار، پکتیا، بغلان، نیمروز، بدخشان، لوگر، لغمان، کنر، پنجشیر، خوست، زابل و نورستان به ثبت رسیده است.

با ثبت این رویدادها، شمار مجموعی مبتلایان به ویروس کرونا در افغانستان از نخستین روز شیوع این ویروس تاکنون به ۵۴ هزار و ۱۴۱ نفر رسیده است.

براساس معلومات وزارت صحت عامه، در بیست‌وچهار ساعت گذشته سه مورد مرگ

کابل‌نان

چای و بوره با مزه‌ی ناگوار

| سهراب سروش |

امروزه بسیاری از مردمان جهان دارای نوستالوژی مشترک و خاطرات جمعی هستند؛ چیزهایی که یک نسل به صورت همگانی آن‌ها را در دوران کودکی تجربه و زندگی کرده‌اند، مانند برنامه‌های تلویزیونی، درس‌های دوران مکتب، صدای هنرمندان و از این قبیل چیزها. نوستالوژی مشترک چند نسل در افغانستان اما جنگ و فقر است. چنانچه کمتر کسی در افغانستان پیدا می‌شود که داغی از جنگ بر جگر نداشته باشد، نیز کمتر کسی یافت می‌شود که خاطراتی از فقر و ناداری در حافظه نداشته باشد. هرگاه حرف از ناداری پیش بیاید، یکی از پرسامدترین خاطره‌های که مردم افغانستان از دوران کودکی به یاد می‌آورند، خاطره‌ی «چای و بوره» است.

من بنا به دلبستگی شخصی که به خاطرات دوران کودکی مردم دارم، بسیاری‌ها را به بازگویی خاطرات کودکی شان واداشته‌ام. جالب این‌که بسیاری‌ها درباره‌ی چای و بوره قصه‌های معناداری داشتند. یک نفر قصه می‌کرد که در خانه‌ی ما فقط زمانی بوره دیده می‌شد که مهمان می‌آمد. دیگر وقت‌ها بوره مثل چیزهای قیمتی در امن‌ترین صندوق خانه قفل می‌شد. یک نفر دیگر می‌گفت من وقتی در کودکی با خواهرم جنگ می‌کردم، او انتقامش را هنگام خوردن چای صبح از من می‌گرفت. چون مسئول چای او بود. او هم وقتی در گیلان‌ها چای می‌ریخت، روی گیلان دیگران نوله‌ی چاپیر را پایین می‌گرفت، اما وقتی نوبت به گیلان من می‌رسید، نوله‌ی چاپیر را خوب بالا می‌گرفت که سبب می‌شد بوره‌ها در همان گیلان اول خلاص شود.

کسی دیگر که باشنده ولایت غزنی بود، قصه‌ی جالب‌تری را نقل می‌کرد. او می‌گفت ما هنوز نوجوان بودیم که یکی از هم‌بازی‌های ما عروسی کرد. بعد ما از تازه‌داماد به شوخی و جدی می‌پرسیدیم که «خاتو» چه مزه می‌دهد؟ در جواب او از ما پرسید که هنوز چای و بوره خوردید؟ یک نفر ما گفت «آره، من چند ماه پیش در فلان قریه خانه مامایم رفته بودم، صبح ما را چای بوره داد. زیاد مزه داد.» بعد تازه‌داماد گفت: خاتو دقیقا مثل چای و بوره مزه می‌دهد، اما کمی زیادتر.

یک وقت دیگر یک پیرمرد اهل ولسوالی لعل و سرچنگل ولایت غور روایت می‌کرد که در دوران ظاهر شاه کسی از روستای ما برای چند ماه به کابل آمده بود. وقتی به قریه بازگشت ما به دیدارش رفتیم و از او می‌پرسیدیم که در این مسافرت چه دیدی، چه شنیدی، چه خوردی و چه خریدی؟ قصه‌های او تمام‌شدنی نبود. از جمله می‌گفت: نان گرم همراه با چای و بوره عجب مزه می‌دهد. ما می‌گفتیم چطور؟ تو خوردی؟ او می‌گفت: نه من خودم نخوردم، ولی در یک سماوار رو در روی یک نفر نشسته بودم، او می‌خورد من لذت می‌بردم.

وسوسه‌کننده‌ترین کار این است که این نوشته را تا دره به بازروایی خاطرات مردم از چای و بوره ادامه بدهم، ولی بهتر آن است که با یک مورد تازه به پایان برسانم. همین دیروز مردی را در یکی از خیابان‌های کارته چهار دیدم که خریطه‌ی پلاستیکی می‌فروخت. اسمش قاسم بود. وقتی با او هم‌صحبت شدم یک خریطه‌اش را چند برابر بازار قیمت‌تر بی کرد. وقتی گفتم چرا نمی‌روی میان شهر و بازار، جایی که مردم سودا می‌خرند و خریطه لازم دارند؟ این جا که دکانی نیست. گفت آنجا - به پل سرخ اشاره کرد- خریطه می‌فرشم، ولی آن‌جا مرا بچه‌های اسپندی اذیت می‌کنند. چطور اذیت می‌کنند؟ کلاهم را می‌گیرند. خریطه‌هایم را پاره می‌کنند. متوجه شدم که مشکل دماغ دارد و به همین خاطر ساده مانده و شعورش به درستی کار نمی‌کند، اما دیوانه نبود.

با قاسم بیش از نیم ساعت حرف زدیم. او در کودکی بسیار شوخ و جنجالی بوده است. همیشه از مادرش شیرینی گگ و بوره می‌خواست و از خوردنش سیر نمی‌شده است. دندان‌هایش را نشانم داد، ولی من جز چند استخوان کوچک سیاه در جوف دهانش ندیدم. حتا دندان‌های جلو نابود شده بود. گفت به خاطر خوردن زیاد شیرینی گگ از بین رفته است. او در کودکی یک روز جنجال می‌کند که چای و بوره می‌خواهم. این خواستش از طرف مادر اجابت نمی‌شود. گریه می‌کند، ولی اعتراض شنیده نمی‌شود. شاید بوره‌ای در خانه وجود نداشته. او هم عصبانی می‌شود. از جا بلند شده سرش را چندین بار محکم محکم به دیوار می‌کوبد؛ آن‌قدر که بی‌هوش می‌شود. از آن پس دیگر هیچ وقت کاملاً به هوش نمی‌آید. حالا هوشش آن‌قدر هست که در سی و چند سالگی زورش به کودکان تخص خیابانی نمی‌رسد. قاسم سی و چند سال پیش از امروز در کانون یک خانواده‌ی بسیار فقیر در ولسوالی بهسود میدان‌وردک به دنیا آمده است، اما کودکی‌هایش را در محله‌ی چهار قلا‌ی وزیرآباد به جوانی رسانده و جوانی‌اش را نیز در همان محل با انجام کارهای خرد و ریز مثل خریطه‌فروشی گذرانده است. یک برادر کوچک‌تر از خود دارد که ازدواج کرده و یک دستگاه سیار دارد که با آن به قول خود قاسم «سر سرک‌ها کوله موترها را پوف می‌کند». خانواده‌ی او بیست روز می‌شود که در یک خانه‌ی نم‌ناک واقع در کوچه‌ی قلا‌ی وزیر در حوالی پل سرخ کوچ‌کشی کرده است. گفت راه کوتاه‌سنگی را بلد نیستیم. مادرم می‌گوید آن‌جا نروی که گم می‌شوی. برو سر چهار راه پل سرخ، شاید پیسه نان خشک را بتوانی کار کنی.

این جا کابل جان است.

نامنی پشت دروازه‌های شهر هرات

«ایران از ۲۲ گروه خطرناک در هرات حمایت مالی و تسلیحاتی می‌کند»

واجد روحانی
گزارشگر

ایران به حمایت از گروه طالبان در غرب کشور متهم است. مقام‌های ایرانی تماس با گروه طالبان را تأیید می‌کنند.

اتهام فساد بر فرمانده پولیس هرات

بخش از یافته‌های این هیأت اعزامی در مورد کارکرد فرمانده پولیس هرات است. عبدالستار حسینی که ریاست این هیأت را به عهده دارد، مدعی است که یافته‌های شان نشان می‌دهد فرمانده پولیس هرات در تأمین امنیت هرات نه تنها ناکام است که از منابع عایداتی هرات به صورت غیرقانونی اخذ می‌کند: «هفته‌وار فرمانده پولیس هرات ۱۰ لک افغانی از دروازه میر داوود، از پولیس‌راه اسلام‌قلعه ۱۰ لک افغانی، از شاهراه ۱۰ لک افغانی، از دروازه تورغندی ۲ لک افغانی و از چک‌پاینت شیدایی هفته پنجاه هزار افغانی می‌گرفت.»

با تلاش‌های زیاد اما فرمانده پولیس هرات به پرسش‌های اطلاعات روز در مورد این ادعاها پاسخی نداد. اما طارق آرزین، سخنگوی وزارت داخله کشور در صحبت با روزنامه اطلاعات روز از هیأت اعزامی مجلس نمایندگان خواست که اسنادشان را با این وزارت شریک کند: «هر نوع اسناد و شواهد که موجود باشد، رسماً با وزارت داخله شریک بسازند»

مدت‌هاست که نامنی در هرات اعتراض شهروندان این شهر را برانگیخته است. طی دو هفته‌ی اخیر چندین مرتبه هراتیان در واکنش به افزایش نامنی‌ها در مقابل ساختمان مقام ولایت دست به اعتراض زده‌اند و خواستار برکناری فرمانده پولیس شده‌اند.

همچنین فرمانده پولیس هرات در مصاحبه با یک رسانه محلی این ولایت مدعی شده است که تمام این اعتراضات براساس خواست کامران علیزایی، رییس شورای ولایتی این ولایت صورت گرفته است. او آقای علیزایی را متهم کرده بود که در کار پولیس مداخله می‌کند، اما وی این اتهامات را رد کرده است.

رسیدن نامنی تا دروازه‌های شهر هرات

نامنی‌ها به دروازه‌های شهر هرات رسیده است. غوریان، یکی از نزدیک‌ترین ولسوالی‌ها به شهر هرات در ماه جاری چندین مرتبه شاهد حملات طالبان بوده است. گروه طالبان چندین مرتبه در

یافته‌های هیأت اعزامی مجلس نمایندگان برای بررسی اوضاع امنیتی ولایت هرات نشان می‌دهد که در این ولایت به‌طور کل ۲۳۰ گروه در اخلال امنیت دست دارند و از این میان، ۶۳ گروه تروریستی فعال و خطرناک در این ولایت فعالیت دارند. به گفته‌ی اعضای هیأت، ترورها، آدم‌ربایی و نابه‌سامانی در شاهراه‌های هرات زیر سر این گروه‌ها هستند.

در گزارش هیأت آمده است که ۲۲ گروه «خطرناک» از سوی کشور ایران حمایت مالی و تسلیحاتی می‌شود. ادعایی که سفارت ایران در افغانستان در گفت‌وگو با اطلاعات روز «دروغ مطلق» می‌داند.

حدود دو هفته پیش (۱۵ جدی) هیأت مجلس نمایندگان به هرات رفته بود. عبدالستار حسینی، حمیدالله حنیف، حبیب‌الرحمان پدram و کرام‌الدین رضازاده برای هفت روز اوضاع امنیتی این ولایت را بررسی کرده‌اند. بخش از یافته‌های این هیأت در مورد ناکامی فرمانده پولیس هرات در تأمین امنیت این ولایت است.

عبدالستار حسینی، عضو مجلس نمایندگان در صحبت با روزنامه اطلاعات روز مدعی است که خطرناک‌ترین گروه‌ها در هرات از سوی ایران حمایت می‌شوند: «۲۲ گروه خطرناک در هرات از سوی ایران حمایت می‌شوند و این گروه‌ها جزء خطرناک‌ترین گروه‌هایی هستند که در ترور، آدم‌ربایی و نابه‌سامانی‌های شاهراه‌ها دامن می‌زنند.»

به گفته‌ی او، گروه‌های مورد حمایت ایران در شهر و ولسوالی‌های هرات فعالیت دارند و خانواده‌های آنان در ایران زندگی می‌کنند: «مهمات و تجهیزات از مسیرهای حسن‌آباد، دهانه ذوالفقار و بنیاد کمانه وارد افغانستان می‌شود. برخی از مسئولان هرات نیز باز از افغانستان مواد مخدر به ایران قاچاق می‌کنند.»

هیأت کمیسیون امور داخلی و امنیت ملی مجلس نمایندگان می‌گوید که اسناد کافی برای اثبات ادعای شان مبنی بر حمایت ایران از گروه‌های خطرناک را در نشست عمومی مجلس طی هفته آینده در میان می‌گذارند.

بربنیاد یافته‌های این هیأت، یکی از اهداف نامنی‌ها و آدم‌ربایی‌ها، ایجاد رعب و وحشت در میان هراتیان است. مسأله‌ای که سید وحید قتالی والی هرات به تاریخ ۲۳ میزان در نشست با زرگران، صرافان و صنعت‌گران در مسجد جامع بزرگ هرات نیز به آن اذغان کرده بود.

دروغ مطلق

سفارت ایران در کابل اتهامات هیأت اعزامی مجلس نمایندگان به هرات در پیوند به همکاری این کشور را با گروه‌های مخمل امنیت رد می‌کند. این سفارت در پاسخ به پرسش خبرنگار روزنامه اطلاعات روز نوشته است: «سفارت جمهوری اسلامی ایران، گفته‌های هیأت اعزامی کمیسیون امور داخلی و امنیت ملی مجلس نمایندگان به هرات را مطلقاً تکذیب می‌کند.» سفارت ایران نوشته است: «اثبات پایدار در افغانستان بخش جدایی‌ناپذیر سیاست منطقه‌ای ایران است.»

سید وحید قتالی، والی هرات می‌پذیرد که تنها ۱۹۵ گروه تحت رهبری طالبان در شهر و ولسوالی‌های هرات فعالیت دارند

نقش و جایگاه مهاجران افغان در روند صلح

گفت‌وگو با دکتر کریم پاکزاد، پژوهشگر در بنیاد مطالعات بین‌المللی و استراتژیک فرانسه

عباس عارفی |

می‌کنند، مواضع قومی می‌گیرند. دیاسپورای افغانستانی متحد و متشکل وجود ندارد. هیچ امیدی وجود ندارد که فردا ما شاهد تظاهرات چند هزار نفری شبیه ارمنی‌ها، کردها یا فلسطینی‌ها روی ادعاها و مطالبات ملی و میهنی افغان‌ها باشیم.

با آن‌هم افغان‌های مقیم اروپا و امریکا استادان، پژوهشگران و شخصیت‌های باتجربه به‌شکل انفرادی در مسائل افغانستان از طریق رسانه‌های کشورهای محل اقامت‌شان، رسانه‌ها و محافل سیاسی و مدنی داخل افغانستان تلاش دارند تا در مورد پروسه صلح نظر بدهند و تأثیرگذار باشند.

یکی از عواملی که در دوری نسبی و عدم حساسیت مهاجران در رابطه به سرنوشت و آینده کشور نقش بازی کرده، سیاست عمدی حکومت‌های افغانستان است. برای بار اول مهاجران در ایران، پاکستان، اروپا و امریکا نمایندگان خود را برای شرکت در «لویه جرگه قانون اساسی» انتخاب کردند. چنین سیاستی که در آن وقت فراگیربودن اداره دولت موقت را نشان می‌داد، به‌زودی کنار گذاشته شد. مهاجران که در حدود یک چهارم و یا یک پنجم جمعیت افغانستان را تشکیل می‌دهند، از حق رای محروم‌اند. درحالی‌که در اغلب کشورهای جهان بخشی از کرسی‌های پارلمان به «دیاسپورا» تخصصی یافته، اما در افغانستان در حدود ۶ میلیون جمعیت افغانستان در انتخاب ریاست‌جمهوری و پارلمانی سهمی ندارند.

اعلام کرد که حکومت بعدی امریکا سیاست کنونی امریکا را در افغانستان ادامه می‌دهد. در این صورت احتمال همراهی بیشتر اروپا با امریکا وجود دارد.

مهاجرین افغان یا اروپایی‌های افغانی‌الاصل اگر متحد و متشکل عمل می‌کردند و واقعا یک گروه فشار را که در دموکراسی‌ها نقش مهم دارند، تشکیل می‌دادند، ممکن بود که روی تصمیم این کشورها کمی تأثیر بگذارند. ولی واقعیت این است که امریکا، اروپا، ایران یا پاکستان و ... سیاست‌های‌شان روی دفاع از منافع خودشان استوار است، نه روی دفاع از دموکراسی بی‌اعتبار افغانستانی.

چرا اکنون مهاجران و دیاسپورای افغانستانی در کشورهای اروپایی و امریکا هیچ نوع حرکت معنادار و چشم‌گیر در رابطه با پروسه صلح افغانستان نداشته‌اند؟

پاکزاد: بگذارید یک واقعیت دردناکی را بیان کنم که به جواب به سوال‌تان کمک می‌کند. در همین شهری که من زندگی می‌کنم در اعتراض به حملات انتحاری بر بیمارستان، مکان‌های تدریسی، مساجد ... یکی‌دو بار در حدود چند ده نفر در میدان مرکزی شهر اجتماع و شمع روشن کردند، اما برای تجلیل روز عاشورا چندصد نفر در محلی جمع می‌شوند و سینه و زنجیر می‌زنند. در جواب‌های قبلی هم اشاره کردم که اکثریت مهاجران دو دهه اخیر از آگاهی سیاسی لازم برخوردار نیستند و اگر هم چنین وانمود

اگر سه یا چهار دهه قبل تعداد انگشت‌شمار افغان‌ها در اروپا یا امریکا توانستند افکار عمومی این کشورها را بسیج کنند و با دولت‌های آن‌ها با راحتی دیدار و گفت‌وگو می‌کردند به خاطری بود که از یک‌طرف افکار عمومی این کشورها از مردم افغانستان که در برابر غول امپراتوری شوروی مقاومت می‌کرد، ستایش و حمایت می‌کردند. از طرف دیگر دولت‌های‌شان به نوعی درگیر جنگ با شوروی، رقیب بزرگ‌شان، بودند. در جریان جنگ سرد با حمایت نظامی و مالی از مجاهدین به نوعی در کنار مجاهدین دخیل در جنگ بودند.

حالا برعکس موضوع افغانستان تا حد زیادی از پرده حوادث روز غایب است. باید که حمله انتحاری مرگ‌آور صورت بگیرد تا رسانه‌ها از افغانستان یاد کنند. امریکا، قدرت اصلی غرب در جنگ با طالبان، با آن‌ها توافقنامه صلح امضا کرده است. کارشناسان می‌دانند که تا این روزهای اخیر اتحادیه اروپا که با

سیاست خارجی دونالد ترامپ مخالف بود؛ توافق پاریس روی اقلیم، سیاست ترمپ در شرق میانه، خروج از توافقنامه اتمی با ایران (برجام)، خروج از یونسکو و دیگر سازمان‌های بین‌الملل، تنش اقتصادی و ... تا حدی در مورد سیاست‌های ترمپ در افغانستان از خود رزرف نشان می‌دادند. با این‌حال ممکن است با جو بایدن بهتر کنار بیایند. طوری‌که می‌دانید آنتونی بلینکن، وزیر خارجه حکومت جو بایدن، دو هفته قبل

سال‌های ۱۹۸۲ و ۱۹۸۳، دادگاه بین‌المللی خلق‌ها در سویدن و پاریس جنایات روس‌ها در افغانستان را محکوم کرد.

بعد از جنگ‌های داخلی، سپس حاکمیت طالبان و سرانجام مداخله نظامی امریکا و جنگ مصیبت‌بار ۲۰ سال اخیر تغییرات زیادی در ترکیب و ماهیت مهاجرت به وجود آورد. ده‌ها هزار افغانستانی که به‌سوی اروپا سرازیر شدند، فعالان سیاسی نبودند، بلکه آن‌ها از جنگ، خشونت و فقر یا در جست‌وجوی زندگی بهتر و امنیت بیشتر به مهاجرت روی آوردند. از لحاظ ترکیب هم این مهاجرت گاهی شکل فامیلی را می‌گرفت. بخش بزرگ این مهاجران فرهنگ، عادات، سنن، رسوم، به‌ویژه تفاوت‌های قومی و مذهبی را نیز با خود به کشورهای مقصد آوردند.

پس از مهاجرت در کشورهای غربی نیز شبیه همان وضعیت که در کابل حاکم است، به ندرت به آمیزش قومی دست زدند، به استثنای یک عده از تحصیلکرده‌های ملی‌گرا. انجمن‌های فرهنگی و مذهبی ایجاد شدند که اعضای آن از یک قوم هستند. تلاش‌های کوچکی و حرکات فراقومی که روی مسائل حیاتی افغانستان صورت گرفت، در نهایت به شکست انجامید. بنابراین، در چنین حالتی از دیاسپورای افغانی نمی‌توانیم صحبت کنیم.

از نگاه تعریف سیاسی و حقوقی دیاسپورا که از لحاظ تاریخی به پهلوی‌ها اطلاق می‌شد، می‌تواند در مورد برخی دیگری از اقوام یا ملل به کار برده شود. مانند دیاسپورای ارمنی، دیاسپورای کرد، دیاسپورای فلسطینی یا حتا تا حدی دیاسپورای ایرانی در امریکا. بدبختانه ما دیاسپورای افغانی نداریم. در خارج افغانستان عقیده‌ای که بر مبنای آن «ملت افغان» وجود ندارد و مناسبات سیاسی و اجتماعی افغانستان را از زاویه تعلق به قوم نگاه می‌کنند، قوی‌تر از داخل افغانستان است. از این سبب است که ما یک ابتکار بزرگ مهاجران یا «دیاسپورای افغان» را همان‌گونه که سه یا چهار دهه قبل برای دفاع از استقلال و حاکمیت ملی مشاهده می‌کردیم، امروز نمی‌بینیم. برای فهم موضوع عیبی ندارد که از «دیاسپورای افغانستانی» نام ببریم، گر چه این اصطلاح زیاد زبینه نیست.

آیا مهاجران و دیاسپورای افغانستانی در کشورهای اروپایی و امریکا می‌توانند به‌عنوان لابی‌های مؤثر عمل کنند و در حمایت از ارزش‌های دموکراسی و دستاورهای مدنی این دو دهه با کشورهای که جنگ و صلح افغانستان را مدیریت می‌کنند، وارد گفت‌وگو شده و به مثابه زبان و ترجمان مردم افغانستان عمل کنند؟

پاکزاد: پاسخ به این سوال تا حدی با پاسخ سوال نخست رابطه می‌گیرد. برای روشن‌شدن بهتر موضوع باید علاوه کنیم که

جنگ بخش زیادی از شهروندان افغانستان را در کشورهای مختلف مهاجر کرده است. گروه‌های مهاجر در کشورهای مختلف شکل گرفته و هرازگاهی این گروه مهاجران در هماهنگی با همدیگر اقدام به کنش‌های سیاسی و اجتماعی می‌کنند که به نوعی در مناسبات سیاسی و اجتماعی داخل افغانستان تأثیرگذار بوده است. اکنون که پروسه صلح افغانستان در جریان است و سرنوشت کشور به نتیجه مذاکرات صلح در دوحه بستگی دارد، این بخش از افغان‌های که آسیب‌دیدگان اصلی جنگ افغانستان بوده‌اند و مهاجر شده‌اند، به‌نظر می‌رسد نادیده گرفته شده. در این گفت‌وگو عوامل عدم تأثیرگذاری و نقش مهاجران در روند صلح و نادیده‌گرفتن آن‌ها در مناسبات سیاسی افغانستان را بررسی کرده‌ایم.

سال‌ها جنگ بخش زیادی جمعیت افغانستان را به کشورهای همسایه و جهان مهاجر کرده است. به‌نظر شما با این حجم مهاجران به‌خصوص در کشورهای اروپایی آیا چیزی به‌عنوان دیاسپورای افغان در این کشورها شکل گرفته؟ و حالا که پروسه صلح افغانستان در جریان است، مهاجران و دیاسپورای افغان به‌طور هماهنگ چقدر در قبال این روند فعال هستند؟

پاکزاد: این سوال مفاهیم مهم سیاسی را در خود نهان دارد که اگر تک تک آن‌ها را به شناسایی نگیریم نمی‌توانیم پاسخ کامل را که ارزش علمی داشته باشد افاده و بیان کنیم. پناهنده سیاسی، مهاجر، دیاسپورا، جنگ و صلح از زمره این مفاهیم‌اند. از سوی دیگر موقعیت و نقش افغان‌های مقیم در خارج از افغانستان هم متفاوت است؛ میان آن‌هایی که در ایران و پاکستان مقیم‌اند با آن‌هایی که در کشورهای غربی زندگی می‌کنند تفاوت وجود دارد.

چنان‌که فعالیت اکثریت مهاجران افغان در ایران و پاکستان در آغاز جنگ علیه رژیم خلق و پرچم و سپس تجاوز نظامی اتحاد شوروی در رابطه و حتا در اختیار احزاب و تنظیم‌های جهادی بود. اما آنچه به افغان‌های مقیم امریکا، اروپا، استرالیا و کانادا برمی‌گردد، مراحل مختلف فعالیت و اثرگذاری آن‌ها را در سرنوشت افغانستان شاهد هستیم. دوره اول، زمان مخالفت با رژیم کودتای کمونیستی و به ویژه تجاوز شوروی بود که اکثریت آن‌ها در برخی کشورها مانند فرانسه و یا کشورهای اروپای شمالی از چند ده نفر تجاوز نمی‌کرد، پناهندگان و فعالان سیاسی بودند. این‌ها در بسیج افکار عمومی و جلب حمایت به جنبش مقاومت مردم افغانستان و برخی احزاب جهادی نقش فعال و حتا سازنده بازی کردند. به‌طور نمونه یک ماه بعد از دخول سربازان شوروی کنفرانس حمایت از مردم افغانستان در فرانسه دایر شد. به‌زودی فعالان افغان در سراسر اروپا این حمایت را همگانی کردند. در

سلاح در خانه خشونت علیه زنان را افزایش می‌دهد

معصومه جعفری گزارشگر

یافته‌های گزارش تحقیقی شبکه زنان افغان نشان می‌دهد که وجود اسلحه در خانه حس امنیت را از زنان می‌گیرد و حتا وجود آن مانع بزرگی در برابر خواسته‌ها و حقوق اساسی زنان محسوب می‌شود. براساس یافته‌های این تحقیق، زنانی که اغلب مورد خشونت قرار گرفته‌اند، بیشتر توسط اسلحه بوده و از سوی بزرگان قومی و اعضای نزدیک خانواده‌شان تهدید شده‌اند.

شبکه زنان افغان با انجام یک تحقیق میدانی که به‌صورت توزیع پرسشنامه و مصاحبه با ۷۲۶ نفر در ولایت‌های پکتیا، هرات، ننگرهار، بلخ، کابل، کندز، بامیان و قندهار، به موضوع خشونت‌های خانگی و تأثیر اسلحه‌های غیرقانونی بر زندگی زنان پرداخته است.

یافته‌های این تحقیق نشان می‌دهد که بیشتر زنان شامل این تحقیق (۵۹۰ نفر از

و یا دسترسی به صحت و یا مشارکت در کار یا در زندگی عمومی‌شان همواره با آزارهای جسمی و روانی روبه‌رو می‌شوند که در بیشتر موارد از سلاح‌های غیرقانونی به‌عنوان ابزار خشونت در برابر آن‌ها استفاده می‌شود. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که در دسترس‌بودن سلاح‌های غیرقانونی یکی از موانع بزرگ فراروی توانمندسازی زنان افغان است.

نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که وجود سلاح‌های غیرقانونی به‌دلیل حاکمیت مردسالاری سبب کنترل زنان و دستیابی به حقوق‌شان می‌شود به طوری که مردان از این ابزارها برای ترسانیدن و آزار و اذیت زنان استفاده می‌کنند. از سوی دیگر در دسترس بودن این سلاح‌ها و استفاده‌ی آسان آن تأثیرات منفی بر مشارکت زنان در اجتماع دارد.

یافته‌های تحقیق شبکه زنان افغان که در هشت ولایت صورت گرفته نشان می‌دهد که سلاح‌های غیرقانونی منجر به افزایش خشونت بر زنان، آزارهای جسمی و جنسی

سرپرست خانوار بار خانواده را به تنهایی بر دوش می‌کشند. ادامه‌ی این وضعیت در فضای جنگی و محیطی ناآرام زنان و دختران این سرزمین را با دشواری‌های بسیار روبه‌رو کرده است.

یافته‌های این تحقیق نشان می‌دهد که اغلب زنانی که توسط اسلحه مورد تهدید یا خشونت قرار گرفته‌اند به علت بی‌باوری به نهادهای عدلی و قضایی به این نهادها مراجعه نمی‌کنند.

شبکه‌ی زنان افغان با محوریت قراردادن زنان در آسیب‌پذیری آن‌ها نسبت به استفاده از سلاح‌های غیرقانونی با انجام این تحقیق میدانی قصد دارد تا پروسه جمع‌آوری اسلحه‌های غیرقانونی را ایجاد کرده و با شناسایی و مستندسازی تأثیرات استفاده از این سلاح‌ها تأثیرات آن را بر زندگی زنان در مناطق شهری و روستایی به نمایش بگذارد.

بر مبنای یافته‌های این تحقیق استفاده از اسلحه‌های غیرقانونی تأثیرات منفی بر زندگی زنان دارد؛ زنان در برابر خواسته‌های منطقی و قانونی خود مانند حق کار، حق تحصیل

در فعالیت‌های اجتماعی همچون کار و تحصیل منع می‌کنند که همین سبب شده تا آن‌ها با نداشتن حس امنیت نتوانند صدای خود را بلند کرده و یا از حقوق اساسی خود دفاع کنند

۲۱ درصد از زنان شرکت‌کننده در این پژوهش گفته‌اند، زمانی که اسلحه در خانه وجود داشته باشد آن‌ها احساس امنیت می‌کنند. به باور آن‌ها وجود سلاح در خانه موجب تقویت امنیت شخصی در برابر سرقت‌ها و سایر اقدامات مجرمانه می‌شود. ۲۸ درصد دیگر نیز با انتخاب گزینه نمی‌دانم نظری در این باره نداشته‌اند.

زنان افغان در جریان چندین دهه جنگ در کشور و درگیری‌های مسلحانه بیش از دیگران متأثر شده‌اند به‌طوری که آن‌ها در زمان درگیری و جنگ‌های مسلحانه‌ی مراقبتی از خانواده را به عهده دارند و از سوی دیگر با کشته و یا زخمی‌شدن

جزئیات کامل مصارف کد ۹۱ پالیسی هنوز در اختیار اعضای مجلس نمایندگان قرار نگرفته است

در سال مالی ۱۳۹۷ از سوی مجلس نمایندگان رای کافی گرفت، اما هنوز ایجاد نشده است. آن زمان نیز اعضای مجلس نمایندگان رییس جمهور و رییس اجرائیه را به «حیف و میل» بودجه‌ی ملی از کد ۹۱ پالیسی متهم می‌کردند. گاهی خواهان این شدند که پیشنهاد ایجاد دادگاه خاص رییس جمهور براساس ماده ۶۹ قانون اساسی به رای گذاشته شود.

انتظار می‌رفت امسال حکومت جزئیات کامل مصارف از کد ۹۱ پالیسی دست‌کم از سال مالی ۱۳۹۸ را در اختیار مجلس نمایندگان قرار دهد. محمدعظیم محسنی، عضو مجلس نمایندگان پیش از این به اطلاعات روز گفته بود که امسال حکومت صرف برای این که کمیسیون خاص ایجاد نشود، حاضر به ارائه اطلاعات کامل جزئیات مصارف کد ۹۱ پالیسی شده است. اکنون اما کمیسیون مالی و بودجه گزارش داده است که اطلاعات کامل را در اختیار ندارند.

شماره از اعضای مجلس نمایندگان در نشست دیروز نیز مصارف حکومت از کد ۹۱ پالیسی را نقض آشکار قانون دانستند و بر ایجاد کمیسیون خاص و شناسایی عاملان آن تأکید کردند. عبدالرووف انعامی عضو مجلس نمایندگان گفت که مصارف از کد ۹۱ پالیسی به گونه‌ی غیرقانونی و اصولی، «اختلاس بزرگ» است و عاملان باید از طریق دادستانی پی‌گیری عدلی و قضایی شوند.

عبدالقیوم سجادی، عضو دیگر مجلس نمایندگان گفت پی‌گیری جزئیات مصارف کد ۹۱ پالیسی مجلس نمایندگان را در برابر مردم در آزمون بزرگ قرار داده است. او پیشنهاد کرد که کمیسیون مشترک متشکل از نمایندگان تمام کمیسیون‌های مجلس تشکیل شود. این کمیسیون گزارش تخنیک‌ی مالی را از جزئیات مصارف کد ۹۱ پالیسی تهیه کند. همچنان تخلفات انجام‌شده و عاملان آن را شناسایی و در نهایت فیصله‌ی مشخص در این مورد صادر کنند تا مجریان قانون که حکومت و دادستانی است آن را اجرا کنند.

خان‌آق‌رضایی عضو دیگر مجلس نمایندگان گفت که مصارف کد ۹۱ پالیسی برخلاف اصولنامه بودجه، «کمپینی، شخصی و سلیقه‌ای» بوده است. باید در این مورد کمیسیون خاص ایجاد شود که براساس یافته‌های آن کمیسیون مسئولان حکومتی از رییس جمهور گرفته تا معینان و رییس‌ان، هر آن کسی که تخطی کرده است در مجلس نمایندگان حاضر شوند و پاسخ بگویند.

پس از نشر گزارش تحقیقی اطلاعات روز در مورد جزئیات مصارف کد ۹۱ پالیسی در سال مالی ۱۳۹۸، مجلس نمایندگان در ۲۴ قوس به کمیسیون مالی و بودجه وظیفه سپرده بود که در مدت دو هفته این موضوع را بررسی و گزارشش را برای تصمیم‌گیری به نشست عمومی ارائه کند.

تخصیص بودجه‌ی هنگفت به کدهای احتیاطی به‌ویژه کدهای ۹۱ پالیسی و ۹۲ اضطراری و مصرف بی‌رویه از آن یکی از دلایل رد سند بودجه ۱۴۰۰ است. اکنون که یک ماه از سال مالی ۱۴۰۰ گذشته است اما بودجه ملی هنوز تصویب نشده است. اعضای مجلس نمایندگان دیروز نیز به خواسته‌هایشان تأکید کردند و گفتند تا زمانی که بودجه ملی بر اصل انکشاف متوازن، عدالت در معاشات و امتیازات کارمندان دولتی، محدودسازی مصارف کدهای احتیاط و سایر خواسته‌هایشان برآورده نشود، به رخصتی نمی‌روند و بودجه سال مالی جاری را تصویب نخواهند کرد.

روزهای پیش (شنبه ۲۷ جدی) مجلس نمایندگان، مسوده‌ی بودجه‌ی ملی ۱۴۰۰ را برای بار دوم رد کرد. وزارت مالیه در اعلامیه‌ای که به رسانه‌ها فرستاده گفته است بنابر خواست مجلس نمایندگان ۶۰۰ میلیون افغانی از کدهای احتیاطی ۹۱ پالیسی و ۹۲ اضطراری کم شده است. همچنان مقرره‌ای را برای طرز مصرف از این کدها تهیه کرده است.

صلاحیت مصرف از کدهای احتیاطی ۹۱ پالیسی و ۹۲ اضطراری را رییس جمهور دارد. از این‌رو جزئیات مصارف این کدها به‌ویژه کد ۹۱ پالیسی از دو سال به این‌سو خیرساز شده است. کارشناسان و اعضای مجلس نمایندگان مصارف حکومت از این کدها را «غیراصولی، بی‌رویه، سلیقه‌ای و شخصی» می‌پندارند که باید به آن رسیدگی شود.

لیاقت لایق

گزارشگر

پس از حدود یک ماه موضوع بررسی جزئیات مصارف کد احتیاطی ۹۱ پالیسی در سال مالی ۱۳۹۸، دیروز دوشنبه (۲۹ جدی) دوباره در آجندای رسمی مجلس نمایندگان قرار گرفت اما در مورد آن تصمیم نهایی گرفته نشد. کمیسیون امور مالی و بودجه‌ی مجلس، دیروز گزارش از نتیجه‌ی بررسی‌هایشان درباره جزئیات مصارف کد ۹۱ پالیسی در سال مالی ۱۳۹۸ را ارائه کرد، اما قناعت اعضای مجلس نمایندگان را فراهم نکرد.

اعضای مجلس نمایندگان خواهان بررسی دوباره و تهیه‌ی طرح جامع برای رسیدگی به تخلفات و تخطی‌های انجام‌شده در این کد شدند. شماری از آنان مصارف غیراصولی از کد ۹۱ پالیسی را یک «اختلاس بزرگ» دانستند و گفتند که عاملان آن باید از سوی حکومت مورد پی‌گرد عدلی و قضایی قرار گیرند. شماری دیگر از اعضای مجلس نمایندگان براساس ماده‌ی ۸۹ قانون اساسی، خواهان ایجاد کمیسیون خاص برای بررسی عملکرد حکومت در مورد مصارف کد ۹۱ پالیسی و سایر موارد شدند.

«وزارت مالیه جزئیات کامل نداده است»

مسئولان امور مالی و بودجه در هنگام ارائه گزارش در نشست عمومی گفتند که وزارت مالیه در مورد مصارف کد ۹۱ پالیسی در سال مالی ۱۳۹۸، اطلاعات کامل نداده است. سید عظیم کبرزانی، منشی این کمیسیون گفت که جدول ناقصی در اختیارشان قرار گرفته است. او با استناد به «جدول ناقص» به گونه‌ی کلی مصارف شماری از ادارات و اهداف مصرف آن را ارائه کرد. چیزی بیش از یک ماه پیش در گزارش تحقیقی اطلاعات روز با جزئیات بیشتر آن نشر شده بود.

مسئولان کمیسیون امور مالی و بودجه گفتند با وجودی که آنان رسماً در ۲۵ قوس در مورد جزئیات کامل مصارف از راه کد ۹۱ پالیسی در سال مالی ۱۳۹۸ از وزارت مالیه درخواست اطلاعات کرده‌اند اما این وزارت اطلاعات درخواستی آنان را ارائه نکرده است. بار دیگر در این موضوع نشست‌هایی هم با مسئولان وزارت مالیه داشته‌اند، اما همچنان اطلاعات کامل به آنان نرسیده است، بلکه «جدول ناقص» در اختیار آنان قرار گرفته است.

در پاسخ به مسئولان کمیسیون مالی و بودجه‌ی مجلس، سخن‌گوی وزارت مالیه به اطلاعات روز می‌گوید که جزئیات مصارف کد ۹۱ پالیسی و ۹۲ اضطراری سال مالی ۱۳۹۸ در سند قطعی وجود دارد. شمرورخان مسجدی می‌گوید که هیچ چیزی برای پنهان کردن در این موضوع نیست. او همچنان افزود که جزئیات مصارف کد ۹۱ پالیسی در سال‌های مالی ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ در رسانه‌ها نشر شده و جزئیات این مصارف در قالب سند قطعی نیز در اختیار اعضای مجلس نمایندگان قرار گرفته است.

کمیسیون خاص باید تشکیل شود؟

یکی از دلایل درخواست شماری از اعضای مجلس نمایندگان مبنی بر ایجاد کمیسیون خاص به اساس ماده‌ی ۸۹ قانون اساسی عدم ارائه‌ی کامل اطلاعات در مورد جزئیات مصارف کد احتیاطی ۹۱ پالیسی است. ایجاد کمیسیون خاص ارسال پس از نشر گزارش تحقیقی اطلاعات روز در مورد جزئیات مصارف کد ۹۱ پالیسی

مذاکرات از هر دو طرف مطرح می‌شود، هیچ وقت به‌طور جدی مورد توافق قرار نمی‌گیرد و یک نوع پروپاگندای سیاسی است. بازگشت مهاجران و فراهم‌ساختن زمینه زندگی عادی و آرام برای آن‌ها یکی از این مسائل است. طرح این موضوع از یک‌طرف سعی در جلب حمایت مهاجران دارد و از طرف دیگر برای رضایت کشورهای که مهاجران را جاده‌اند، به‌شمول کشورهای اروپایی و امریکا.

کشورهای اتحادیه اروپا که به بحران اقتصادی، اجتماعی و سیاسی گرفتارند و بحران سیاسی که رشد فراینده احزاب راست افراطی نژادپرست تقریباً در تمام اروپا، حتا در کشورهای که تصور می‌شد از این آفت مصون‌اند، مانند فرانسه، سویدن، ناروی، هالند و دانمارک، در چند سال اخیر تا حدی زیادی از بحران اقتصادی و حضور مهاجرین خارجی تغذیه می‌شود. یکی از عوامل سخت‌گیری دو سال اخیر بعد از درهای باز سال ۲۰۱۸، علیه پناهندگان، چه افغانی و چه غیرافغانی در اروپا همین موضوع است. اداره ذی‌صلاح بعد از این به‌سادگی ماهیت سیاسی درخواست‌ها را نمی‌پذیرد. حکومت کابل و پس از این طالبان تلاش دارند که کمک‌های مالی و اقتصادی بیشتری را با شعار بازگشت مهاجران و فراهم‌ساختن زمینه زندگی راحت برای آن‌ها، دریافت کنند.

حالا بازگشت مهاجران از کشورهای غربی به‌طور داوطلبانه یک امر تقریباً ناممکن است. اول این که نسل دوم و حتا سوم مهاجران در این کشورها تولد شده‌اند و تابعیت این‌جا را دارند. دوم این که در میان نسل اول هم افرادی هستند که در این کشورها بزرگ شده‌اند و گاهی به وزارت، وکالت و پست‌های مهم سیاسی و علمی رسیده‌اند. بازگشت این دو گروه قابل بحث نیست. برخلاف بازگشت اشرف غنی و یاران او محصول اراده امریکا بود که می‌خواست گروهی وابسته به خود را در افغانستان ایجاد کند. در میان مهاجران دو دهه اخیر هم آن‌هایی که به‌طور قانونی در این کشورها زندگی می‌کنند و حتا اگر با فرهنگ و رسوم این کشورها آمیزش هم نیافته‌اند، حداقل از نگاه اقتصادی زندگی مناسبی دارند، برخی از آن‌ها تابعیت این کشورها را گرفته‌اند، به‌ویژه فرزندان‌شان پروسه «انتگراسیون» در کشور محل اقامت والدین خود را سریعاً طی می‌کنند. سرانجام می‌توان گفت که سرنوشت و آینده «دیاسپورای افغانستانی» با تمام تنوع و تضادهای که دارد و محصول تضادهای داخل کشور است، در شرایط صلح و یک نظام قابل قبول اکثریت مردم، ممکن است به «دیاستورای افغان» مبدل شده و نقطه وصلی شود میان افغانستان و کشورهای دموکراتیک، هم از نظر فرهنگی و هم از نظر اقتصادی. اعتراف می‌کنم که این بیشتر یک آرزوست تا یک واقعیت.

گزارش

مسئولان شبکه، استخدام زنان در نهادهای اجرایی همچون وزارت داخله، وزارت دفاع و امنیت ملی می‌تواند در راستای حفظ منافع زنان در زمینه‌ی خلع سلاح حمایت کند.

از دیگر پیشنهادات شبکه این است که با توجه به اینکه سلاح‌های غیرقانونی موجود در افغانستان تولید نمی‌شوند و بطور قاچاق وارد کشور می‌شوند حکومت باید در مورد تجارت‌های غیرقانونی سلاح در افغانستان کنترل بیشتری روی دست گیرد و مرزها کنترل شوند تا تجارت غیرقانونی اسلحه کاهش یابد. همچنان باید سیستم ثبت اسلحه تسریع شود تا متخلفان به راحتی قابل ردیابی و پیگرد قرار بگیرند.

در پایان این گزارش تحقیقی به جامعه‌ی جهانی پیشنهاد می‌شود که با افزایش سیستم کنترل پولیس مرزی در راستای کاهش معاملات غیرقانونی اسلحه به افغانستان حمایت کند. همچنین به نهادهای مدنی پیشنهاد می‌کند با افزایش آگاهی‌دهی از تأثیرات منفی اسلحه غیرقانونی با نهادهای محلی و شوراها تدبیری بسنجند.

درحالی که همزمان کوچی‌ها که نظر به تعریف میان افغانستان و پاکستان در رفت‌وآمد هستند، ده کرسی در شورای ملی نماینده دارند.

رابطه هیات مذاکره‌کننده جمهوری اسلامی افغانستان و در عین حال هیات طالبان را با مهاجران چگونه ارزیابی می‌کنید؟

پاکزاد: هیات مذاکره‌کننده حکومت افغانستان تا جایی که من اطلاع دارم، رابطه‌ای با مهاجران در اروپا نداشته است. منظور من رابطه به آن شکلی که برخی از اعضای هیات با نزدیکان و هواداران حزبی یا قومی خود در کابل داشتند و در کنفرانس‌ها و سیمینارها اشتراک نمودند، است، نه روابط شخصی، قومی و حزبی که ممکن میان برخی‌ها وجود داشته باشد. سوال شما از اهمیت زیادی برخوردار است. اگر نظام جمهوری حق رای را از مهاجران سلب کرد، مذاکرات صلح که سرنوشت و آینده مملکت به آن بستگی دارد، فرصتی است که در نهایت مردم افغانستان در مورد صلح در کشور تصمیم خواهند گرفت. بنابراین حکومت افغانستان باید به مهاجران و افغان‌های مقیم خارج در این مورد فرصت هم‌اندیشی و مشوره می‌داد و حداقل دو یا سه نفر از اعضای هیات مذاکره‌کننده جلسات علنی با افغان‌ها در دو یا سه پایتخت اروپایی برگزار می‌کردند، نظرات و حمایت آن‌ها را جلب می‌کردند.

تا اکنون تنها رابطه‌ای که وجود داشت تجلیل از سالگرد استقلال مملکت بود که سفارت‌های افغانستان یک تعداد محدود از افغان‌ها را دعوت می‌کردند. آنچه که وابسته به طالبان است، در میان محافل سیاسی کوچک، آن‌ها هوادارانی داشته‌اند. در این دو سه سال اخیر تعداد جوانان و حتا نوجوانانی که از مناطق مرزی پاکستان به اروپا می‌آیند رو به افزایش است. در میان آن‌ها عناصری که تحت تأثیر مفکوره طالبان قرار دارند، کم نیستند. در ماه‌های اخیر برخی از این جوانان که از گردن بریدن یک معلم در فرانسه به جرم نشان دادن کاریکاتور حضرت محمد دفاع کرده بودند، محاکمه شده و حتا یکی از آن‌ها از فرانسه اخراج شد. اما ورای این گروه‌ها، آنچه که به مذاکرات صلح ارتباط می‌گیرد، برخی نشانه‌های دیده می‌شود که طالبان یا عناصر خیلی نزدیک به آن‌ها می‌خواهند با شخصیت‌های ضدطالبان در خارج از کشور تماس بگیرند. این یکی از نشانه‌های است که طالبان در کنار پیشبرد جنگ، تمرین سیاست هم می‌کنند.

یکی از مباحثی که در جریان مذاکرات هرازگاهی مطرح می‌شود، بازگشت مهاجران و فراهم ساختن زمینه زندگی عادی و آرام برای آن‌ها است، آیا همچون چیزی ممکن است؟ و اصلاً چرا این بحث را مطرح می‌کنند؟

پاکزاد: بسیاری از مسائلی که در جریان

آنها و کاهش دسترسی زنان و دختران به آموزش می‌شود و به طور کلی بر روی محدودکردن نقش زنان در جامعه اثرگذار است. براساس این یافته‌ها که از ۷۲۶ مصاحبه شونده بدست آمده است، وجود سلاح‌های غیرقانونی به سلامت روان زنان نیز آسیب می‌زند که در درازمدت منجر به افسردگی، ترس و اضطراب آنها می‌شود.

شبکه‌ی زنان افغان با استناد به یافته‌های این تحقیق به حکومت، جامعه‌ی جهانی و نهادهای مدنی پیشنهاد می‌کند که برنامه‌ها یا سیاست‌های خلع سلاح را به‌طور موثر اجرا کند و مناطق بزرگ روستایی را که در آن تجارت اسلحه رونق دارد اما از کنترل حکومت خارج است، در کنترل بگیرند و با حمایت شوراها قبایل محلی و مقامات ملی در سطح مرکزی و ولایتی خلع سلاح این مناطق را آغاز کنند.

از پیشنهادات شبکه برای بهبود این وضعیت شامل کردن زنان در نقش تصمیم‌گیری در زمینه‌های برنامه‌ریزی، اجرا و نظارت بر استراتژی‌های خلع سلاح است. به باور

کانال ۱۲ اسرائیل:

نمایندگان دولت آینده آمریکا، مذاکرات پنهانی با ایران را آغاز کرده‌اند

به گزارش ایران اینترنشنال، این اولین بار نیست که اخباری درباره مذاکره پنهانی مقامات ایرانی با اعضای تیم بایدن منتشر می‌شود. ۱۷ نوامبر گذشته، روزنامه نیویورک تایمز در گزارشی خبر داد که «عباس عراقچی، معاون وزیر خارجه ایران، تلاش کرده است تا از طریق واسطه‌ها به مشاوران آقای بایدن مرتبط شود.»

نیویورک تایمز اضافه کرده بود که مشاوران بایدن دریافت پیام از ایران را تایید نکرده و تاکید دارند که تنها پس از مراسم تحلیف و آغاز به کار دولت جدید با این موضوع مواجه خواهند شد.

جو بایدن، رییس‌جمهور منتخب ایالات متحده، قبلا تمایل خود برای بازگشت به توافق هسته‌ای با ایران را نشان داده است. اما اسرائیل معتقد است که هرگونه بازگشت به توافق هسته‌ای باید شامل محدودیت‌های جدیدی در برنامه موشک‌های دوربرد ایران و همچنین حمایت جمهوری اسلامی از ترور و بی‌ثباتی در سراسر جهان باشد.

چند روز پیش پایگاه خبری آکسیوس خبر داد که بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل می‌خواهد تیمی برای تهیه استراتژی در زمینه برنامه دولت بایدن در پرونده هسته‌ای ایران تشکیل دهد. بر اساس این گزارش او همچنین در نظر دارد که نماینده ویژه‌ای برای گفت‌وگو با جو بایدن درباره توافق هسته‌ای ایران تعیین کند.

از سوی دیگر، تایمز او اسرائیل با اشاره به این اخبار منتشر شده، گزارش داد که یوسی کوهن، رییس موساد، یکی از نامزدهای احتمالی برای سرپرستی این تیم است.

روزنامه «اسرائیل هیوم» هم چند روز پیش نوشت که

اروپایی‌ها، سعی دارند با کمک دولت جدید بایدن توافق سال ۲۰۱۵ را نجات دهند.»

با این‌همه به نوشته واشینگتن پست، در اروپا بر سر اینکه چه چیزی خواسته شود، همگرایی وجود دارد و آنها بازگشت به توافق سال ۲۰۱۵ را کافی نمی‌دانند چرا که این توافق موضوعاتی مانند فعالیت نظامی غیر هسته‌ای ایران را پوشش نمی‌دهد.

پیش‌تر نیز ژان ایو لودریان، وزیر خارجه فرانسه، در گفت‌وگو با یک نشریه فرانسوی تاکید کرده بود که حتی اگر هر دو طرف به توافق‌نامه هسته‌ای بازگردند، باز هم کافی نیست و اضافه کرد که باید گفت‌وگوهای دشواری درباره «برنامه موشک‌های دوربرد ایران» و همچنین «فعالیت‌های منطقه‌ای» این کشور نیز انجام شود.

از سوی دیگر انتشار اخبار مذاکره ایران و آمریکا واکنش‌هایی هم در داخل ایران داشته است. از جمله سعید خطیب زاده سخنگوی وزارت خارجه خبر تماس سید عباس عراقچی با تیم بایدن را ساختگی خواند و تاکید کرد: «در نیویورک همان روز توسط دفتر نمایندگی جواب داده شده که هیچ تماسی مستقیم یا غیر مستقیم نبوده است.» چندی بعد اخبار جدیدی منتشر شد که تاکید داشت عباس عراقچی، در جریان سفر به عمان با نماینده جو بایدن هم دیدار کرده است.

عراقچی اما این گزارش‌ها را تکذیب کرد و گفت: «هیچ ملاقات خاصی براساس برخی شایعات صورت نگرفته است.» او اضافه کرد: «قصه‌پردازی که از ملاقات‌های خیالی صحبت می‌کنند ظاهراً درک درستی از شرایط کنونی ندارند.»

ارتش اسرائیل در حال طراحی سه گزینه برای «تضعیف تلاش‌های هسته‌ای ایران، یا در صورت لزوم مقابله با تهاجم ایران» است که به زودی به دولت اسرائیل ارائه می‌شود.

از طرفی کانال ۱۲ اسرائیل روز شنبه خبر داد که کوهن برای مذاکره با اعضای دولت جدید این هفته در واشنگتن خواهد بود. به نظر می‌رسد که نگرانی مقامات اسرائیلی خصوصا با مشخص شدن ترکیب نهایی تیم وزارت خارجه دولت آینده بایدن بیشتر هم شده باشد.

نشریه اسرائیلی جروزالم پست نیز در گزارشی با اشاره به انتخاب وندی شرم، یکی از مذاکره‌کننده‌های ارشد دولت اوباما به عنوان معاون وزیر خارجه نوشت: «به نظر می‌رسد انتصاب شرم نشانه آشکاری است از اینکه ایالات متحده نه تنها برای پیوستن مجدد به توافق‌نامه اقدام خواهد کرد، بلکه رویکرد دولت جدید این است که مفاد توافق‌نامه اصلی مناسب بوده است.»

با این حال، به نوشته روزنامه واشنگتن پست، متحدان اروپایی ایالات متحده امیدوارند که دولت بایدن زمینه نجات توافق هسته‌ای را فراهم کند.

به نوشته این روزنامه اروپایی‌ها معتقدند که بعد از روز تحلیف جو بایدن در روز چهارشنبه فرصت کوتاهی باقی خواهد ماند چرا که آنها تصور می‌کنند نتیجه انتخابات ریاست‌جمهوری ایران در ماه ژوئن می‌تواند موجب تشکیل دولت جدیدی شود که به نوشته واشنگتن پست «همسو با تندروهای محافظه کار» متحد علی‌خامنه‌ای باشد، که «حرف آخر را در تمام تصمیم‌های اصلی می‌زند.»

واشنگتن پست با اشاره به آغاز غنی‌سازی ۲۰ درصدی اورانیوم در ایران نوشته است: «این اقدامات فشار بر

اطلاعات روز: کانال ۱۲ اسرائیل خبر داد که مقامات دولت آینده جو بایدن، رییس‌جمهور منتخب آمریکا، مذاکرات بی‌سر و صدا با ایران درباره بازگشت به توافق‌نامه هسته‌ای را آغاز کرده‌اند و اسرائیل را در جریان این مذاکرات قرار داده‌اند. این شبکه جزئیات بیشتری منتشر نکرده است.

روزنامه تایمز او اسرائیل نیز با نقل این خبر تاکید کرد که کانال ۱۲ اسرائیل نه منبع گزارش خود را مشخص کرده و نه جزئیات بیشتری درباره این مذاکرات پنهانی منتشر کرده است.

پولیس فدرال آمریکا سوابق نظامیان اعزامی به واشنگتن را بررسی می‌کند

و مرور بسته شده اند و حضور سنگین نظامیان در مرکز شهر، چهره پایتخت آمریکا را تغییر داده است.

اعزام شده اند به ۲۵ هزار نفر افزایش یافته است که دو و نیم برابر بیشتر از مراسم تحلیف سال‌های گذشته است. مراسم سوگند جو بایدن به عنوان رییس‌جمهوری جدید ایالات متحده چهارشنبه، بیستم جنوری، اول بهمن برگزار می‌شود.

پولیس فدرال آمریکا نسبت به احتمال تظاهرات خشونت آمیز در واشنگتن و مراکز ایالت‌ها هشدار داده است. در پی حمله به کنگره آمریکا در ششم جنوری که با مرگ ۵ نفر از جمله یک مأمور پولیس همراه شد، خیابان‌های اطراف کاخ سفید و ساختمان کنگره بر روی عبور

تشدید شده است. رایان مک کارتی، رییس سازمان نیروی زمینی آمریکا در مصاحبه با خبرنگاری آسوشیتدپرس گفت که به همه فرماندهان دستور داده شده تا در آستانه برگزاری مراسم سوگند مراقب رفتار نیروهای تحت امرشان باشند.

آقای مک کارتی تاکید کرد که تاکنون شواهدی که بیانگر وجود تهدیدات بالقوه باشد، به دست نیامده است. در پی حمله هواداران دونالد ترامپ به کنگره آمریکا، تعداد سربازان گارد ملی که از سراسر آمریکا به واشنگتن

اطلاعات روز: مقام‌های وزارت دفاع آمریکا نگران اقدام تهدیدآمیز احتمالی بعضی از نظامیان اعزام شده به واشنگتن برای تأمین امنیت مراسم سوگند ریاست‌جمهوری جو بایدن هستند. به گزارش خبرنگاری آسوشیتد پرس، پولیس فدرال آمریکا در حال بررسی سابقه سربازانی است که قرار است این هفته در پایتخت آمریکا مستقر شوند. به نقل از بی‌بی‌سی فارسی، این نگرانی پس از مشخص شدن حضور چند نظامی بازنشسته و مأمور پولیس در میان مهاجمان به ساختمان کنگره در ششم جنوری

ناوالی همچنان در زندان؛ افزایش واکنش‌های جهانی به بازداشت رهبر مخالفان پوتین

نیازی به اعمال خشونت علیه مخالفان سیاسی یا بازداشت نادرست آنها ندارند.»

مارک گارتو، وزیر خارجه جدید دولت کانادا نیز در توییتی نوشت: «کانادا شدیدا بازداشت الکسی ناولنی را در بازگشتش به مسکو محکوم می‌کند. مقام‌های روسیه باید فوراً او را آزاد کنند. این غیرقابل قبول است و ما به درخواست خود برای ارایه توضیحات در زمینه مسمومیتش ادامه می‌دهیم.»

ناوالی در تابستان گذشته، در حالی که در یک سفر دوره‌ای انتخاباتی در سیبری به سر می‌برد، با یک سم اعصاب مسموم شد.

او پس از بستری شدن کوتاه مدت در روسیه، با فشار نزدیکانش برای ادامه درمان به آلمان انتقال یافت. سه آزمایشگاه اروپایی نتیجه‌گیری کردند که ناولنی با سم اعصاب نویچوک که در زمان شوروی سابق برای اهداف نظامی ساخته شده، مسموم شده است. این نتایج را سازمان منع گسترش سلاح‌های شیمیایی که مقر آن در لاهه هلند است، تایید کرد.

ناوالی مسئولیت خود را متوجه دولت روسیه دانسته و پوتین را متهم کرده با طرح پرونده‌های قضایی علیه ناولنی در صدد جلوگیری از بازگشت او به کشورش بوده است. دولت روسیه اتهام نقش داشتن در مسمومیت ناولنی را رد کرده است.

خود و همچنین تعهدات بین‌المللی این کشور در زمینه الزام به حاکمیت قانون و حمایت از حقوق شهروندی، ادامه داد «این اصول نیز باید اجرا شود» و ناولنی «باید فوراً آزاد شود.»

ماس همچنین درباره «حمله سمی شدید» در خاک روسیه به ناولنی، از روسیه خواست «به شیوه کامل درباره این حمله تحقیق کند و عوامل آن را به دست عدالت بسپارد.» وزارت خارجه بریتانیا نیز نسبت به بازداشت ناولنی شدیداً ابراز نگرانی کرده است.

همچنین شارل میشل، رییس شورای اتحادیه اروپا نیز بازداشت ناولنی را «غیرقابل قبول» توصیف کرد و خواستار آزادی «فوری» او شد.

وزارت خارجه فرانسه نیز با انتشار بیانیه‌ای با طرح خواسته مشابهی اعلام کرد اطلاعات در این زمینه را «با نگرانی بسیار شدید» دریافت کرده و پاریس به همراه دیگر شرکای اروپایی خود وضعیت ناولنی را با «بیشترین هوشیاری» دنبال می‌کند.

پیش‌تر جیک سالویان، مشاور امنیت ملی جو بایدن رییس‌جمهوری منتخب آمریکا و مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا، نیز در این زمینه واکنش نشان داده‌اند.

پمپئو در توییتی از «تصمیم روسیه برای دستگیری الکسی ناولنی» ابراز نگرانی کرد و نوشت: «رهبران سیاسی که اعتماد به نفس دارند از صدای رقیبان نمی‌ترسند و

روز دوشنبه ۲۹ جدی ضمن درخواست «آزادی فوری» او، تاکید کرد بازداشت این فعال سیاسی در بدو ورودش به مسکو «کاملاً غیرقابل درک است.»

ناوالی روز یکشنبه وقتی از برلین به مسکو بازگشت، در فرودگاه بازداشت شد. پیش از آن، مقام‌های روسیه اعلام کرده بودند که او احتمالاً به محض ورود به فرودگاه بازداشت خواهد شد. وزیر خارجه آلمان اضافه کرد که ناولنی «به صورت آگاهانه تصمیم گرفت تا به روسیه که آن را وطن شخصی و سیاسی خود می‌داند، بازگردد.»

هایکو ماس با اشاره به تعهدات روسیه به قانون اساسی

اطلاعات روز: آمریکا، بریتانیا، آلمان، فرانسه، کانادا، لهستان، اتحادیه اروپا و سازمان عفو بین‌الملل بازداشت الکسی ناولنی، اصلی‌ترین رهبر مخالفان دولت روسیه را محکوم کرده‌اند. همزمان اداره زندان‌های فدرال روسیه اعلام کرد ناولنی تا زمان برگزاری دادگاه‌اش در زندان خواهد ماند.

به گزارش خبرنگاری فرانسه هنوز مکان و زمان برگزاری دادگاه ناولنی که به «اختلاس» متهم شده مشخص نیست، اما به گفته هواداران ناولنی، او می‌تواند صبح روز دوشنبه با مشاورانش دیدار کند.

به نقل از ایران اینترنشنال، هایکو ماس، وزیر خارجه آلمان

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی | zaki.daryabi2@gmail.com

سردبیر چاپی: م. علی جاوید مالکی | ۰۷۰۲۲۷۷۵۰۶

سردبیر آنلاین: الباس نواندیش

گزارش‌گران و خبرنگاران: ایوذر ملک‌نژاد، جلیل رونق، خادم‌حسین کریمی، سهراب سروش، عابر شایگان، عبدالواحد حیدری، عصمت‌الله سروش، لطف‌علی سلطانی، لیاقت لایق، هادی خوشنویس و واجد روحانی

مترجم: جلیل پژواک

ویراستار: شیر مهربار

صفحه آرا: رضا مظفری

ارتباطات و روابط عمومی: محمدحسین جویا | شماره تماس: ۰۷۹۷۴۳۵۷۷۷ - ۰۶۷۱۵۲۰۶۲ | mjoya.dailyetilaatroz@gmail.com

ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com

آدرس: کابل، کارته‌سه | شماره تماس: ۰۷۲۹۱۱۹۵۵۱ - ۰۲۰۲۵۰۰۱۸۷ | توزیع: کانون فرهنگی زنگ صبح ۰۷۴۴۰۲۱۹۵۲

خبرهای کوتاه

یوویچ در ۲۰ دقیقه به آمار گلزنی خود در رئال رسید!

مهاجم رئال مادرید که به صورت قرضی راهی فرانکفورت شده، توانست در ۲۰ دقیقه دو گل به ثمر برساند تا با آمار گلزنی‌اش در رئال برابری کند.

به نقل از اسپورت، لوکا یوویچ در یک فصل و نیمی که برای رئال مادرید به میدان رفت تنها ۲ گل برای این تیم به ثمر رساند.

این مهاجم صربستانی ۳۲ بار پیراهن رئال مادرید را بر تن کرد. عملکرد ضعیف او باعث شد تا در بیشتر بازی‌ها نیمکت نشین شود و در نهایت هم که چند روز پیش به صورت قرضی به فرانکفورت پیوست.

یوویچ در دیدار برابر شالکه در دقیقه ۶۲ به میدان رفت. او در ۲۰ دقیقه دو گل به ثمر رساند تا تیمش با نتیجه سه بر یک پیروز بازی شود.

جالب اینکه یوویچ در ۲۰ دقیقه‌ای که با پیراهن فرانکفورت به میدان رفت توانست آمار گلزنی خود در رئال مادرید را تکرار کند.

می شود صحبت‌های مورینیو راجع به این بازیکن، در واقع پیامی به بیل بود که از روی نیمکت این بازی را تماشا کرد.

مورینیو گفت: «من به اندازه کافی تجربه دارم که بدانم کی یک بازیکن خیلی خوب بازی نمی کند و این به عهده بازیکن است.

وقتی بازیکنی اوضاع را تغییر می دهد و عملکردش را به سطح خیلی بالایی می رساند نیز باز هم به عهده بازیکن است. اندومبله مثال خوبی است که نشان می دهد در به روی همه باز است.

وقتی یک بازیکن بازی نمی کند، باید بفهمد که چرا این اتفاق افتاده و سعی کند بفهمد که چطور می تواند حتی پس از یک دوره سخت، دوباره به تیم برگردد.

اندومبله این را فهمید. گلی که زد فوق العاده بود، اما من اهمیتی به گل نمی دهم، من به نمایش‌اش اهمیت می دهم. عملکرد او عالی بود!

اراده اندومبله برای تمرینات زیاد و سخت و میلش برای پیروزی و پس گرفتن جایگاهش در تیم، در چشم من اهمیت ویژه ای دارد.»

بازی نکنی؟»

همچنین گزارش ها حاکی از آن است که مورینیو با دستیار خود و چند تن دیگر از کارکنان تیم راجع به ناراضی خود از بیل صحبت کرده و گفته صبرش در برابر این بازیکن رو به پایان است.

گرت بیل که تازه به میانه یک فصل قرارداد قرضی خود با تاتنهام رسیده است، تنها در یک بازی در لیگ برتر برای تاتنهام از ابتدا به میدان رفته و فقط ۱۶۱ دقیقه برای این تیم در لیگ برتر بازی کرده، اکنون مشخص شده است که با مورینیو نیز بحث هایی داشته.

گفته می شود که مورینیو هرگز طرفدار بازگشت گرت بیل به تاتنهام نبوده و معتقد بوده این تیم گزینه های بهتری روی نیمکت دارد.

پس از برد ۳-۱ تاتنهام برابر شفیلد، مورینیو از گلزن این تیم تانگوی اندومبله بسیار تمجید کرد. اندومبله در ابتدای حضورش در تاتنهام توسط مورینیو کنار گذاشته شده بود، اما به مرور توانست جایگاه خود در بازه نفر اصلی تیم را به دست بیاورد. گفته

صبر مورینیو رو به پایان است؛ گرت بیل زیر تیغ

ولزی در تاتنهام متعجبند، ویدیویی که تازه از این باشگاه منتشر شده، پرده از اوضاع شکر آب بین او و مورینیو برداشته است.

شبکه تلویزیونی تاتنهام ویدیویی را پخش کرد که در آن مورینیو با گلاجه از عملکرد گرت بیل، فریاد می زند: «می خواهی اینجا بمانی؟ یا برگردی به رئال مادرید و فوتبال

به نظر می رسد که صبر ژوزه مورینیو، سرمربی تاتنهام، در برابر گرت بیل رو به پایان است.

گرت بیل که به صورت قرضی از رئال مادرید به تاتنهام آمده، همچنان در این تیم یک بازیکن نیمکت نشین است. در حالی که بسیاری از دقایق کم بازی این وینگر

مارسلینو، ابرقهرمان اسپانیا با ثبت یک رکورد

یکشنبه شب، سومین بازی‌ای بود که سرمربی اسپانیایی هدایت اتلتیک را بر عهده داشت. شروع دوران مارسلینو در این تیم با دیدار برابر بارسلونا در لالیگا همراه شد که آبی اناری ها در سن مامس ۳ بر ۲ پیروز شدند. دومین بازی در نیمه نهایی سوپر جام مقابل رئال مادرید بود که ۲ بر یک پیروز شدند و سومین دیدار هم فینال یکشنبه شب بود که مارسلینو نخستین قهرمانی اش را در سوپر جام اسپانیا تجربه کرد.

قهرمانی‌ای که در فینال سوپر جام اسپانیا با پیروزی ۳ بر ۲ برابر بارسلونا به دست آمد، دومین جام سرمربی اسپانیایی به حساب می آید. او نخستین جام را با والنسیا در کوپا دل ری ۲۰۱۹ به دست آورد. هر دو جام در یک شرایط مشابه به دست آمدند؛ در سوپا و برابر بارسلونا. به همین خاطر مارسلینو تنها سرمربی در تاریخ لقب گرفت که در دو فینال پیاپی، آبی اناری ها را شکست می دهد.

مارسلینو در حالی توانست نخستین قهرمانی اش را در اتلتیک بلبائو به دست آورد که تنها ۱۴ روز از حضورش روی نیمکت این تیم گذشته بود.

به نقل از آس، باشگاه اتلتیک بلبائو سوم جنوری با مارسلینو به توافق اولیه رسید تا سرمربی اسپانیایی هدایت این تیم را بر عهده بگیرد و جانشین گایسکا گاریتانو شود. سپس تنها ۱۴ روز طول کشید تا مارسلینو نخستین جامش را با اتلتیک فتح کند.

خشم پیرلو از شکست مقابل اینتر

سرمربی یوونتوس پس از شکست تیمش مقابل اینتر عصبانی بود.

به نقل از بی ساکر، یوونتوس یکشنبه شب در هفته هجدهم سری آ با دو گل از اینتر شکست خورد تا فاصله‌اش از صدر جدول باز هم بیشتر شود. آندره‌آ پیرلو پس از این بازی به شدت عصبانی بود و گفت: بیش از اندازه بی حس و حال بودیم. خیلی بد بازی کردیم و ترسیده بودیم. تنها به دفاع فکر می کردیم بدون این که جنگنده باشیم.

سرمربی یوونتوس در ادامه اظهار کرد: جنگنده نبودیم و به همین خاطر آن مشکلات فرا رسیدند. مسئول نخست سرمربی است و اگر تیم آماده نبود مسئولیتش را می‌پذیرم.

یوونتوس که در این هفته سوپر جام ایتالیا را برابر ناپولی پیش رو دارد درباره تغییر شرایط گفت: ما همچنان جاه طلب هستیم حتی پس از چنین شکستی مقابل یک تیم قدرتمند همان روش را داریم. تنها چیزی که نباید دوباره تکرار شود، عملکردی است که برابر اینتر داشتیم.

آسیب دیدگی گنابری جدی نیست

طبق اعلام سرمربی بایرن مونیخ آسیب دیدگی گنابری در دیدار برابر فرایبورگ جدی نیست و این بازیکن کلیدی بایرن به زودی به ترکیب تیم بازی می‌گردد.

به نقل از بیلد، سرژ گنابری در دقیقه ۲۸ دیدار برابر فرایبورگ مصدوم شد و نتوانست به بازی ادامه دهد.

هانس فلیک مجبور شد که بعد از آسیب دیدگی این بازیکن، لروی سانه را به میدان بفرستد.

فلیک در گفت و گویی که با روزنامه بیلد داشت درباره آسیب دیدگی گنابری گفت: او از ناحیه عضله احساس درد کرد. به نظر می‌رسد که این آسیب دیدگی خطرناک نباشد. پیش بینی من این است که به زودی بر می‌گردد.

بایرن مونیخ در دیدار برابر فرایبورگ با نتیجه دو بر یک به پیروزی دست پیدا کرد.

جلو بیندازد. او سپس پیراهن خود را از تن درآورد و رو به تماشاگران حاضر در نوکمپ بالا گرفت.

این حرکت CRV با کارت زرد از سوی داور جریمه شد و کاتالان های حاضر در نوکمپ تنها دو دقیقه بعد اندکی تسلی یافتند؛ رونالدو به دلیل سعی در فریب داور و دایو زدن، با دریافت دومین کارت زرد از زمین بازی اخراج شد!

کارت قرمزی که اشک رونالدو را درآورد، کارتی بود که در سال ۲۰۱۸ در اولین بازی خود با پیراهن یوونتوس در چمپیونزلیگ گرفت. تنها پس از ۲۹ دقیقه رونالدو به دلیل برخورد با بازیکن والنسیا با کارت قرمز مستقیم از زمین بازی اخراج شد.

همانطور که از مقایسه بین این دو غول جهان فوتبال مشخص است، رونالدو نسبت به مسی از نظر تعداد کارت قرمز دریافتی پرونده بسیار سنگین‌تری دارد. ۱۱ کارت قرمز در طول این سال‌ها به رونالدو نشان داده شده و مسی در مقابل تنها ۳ کارت قرمز دریافت کرده است.

از ۱۱ کارت قرمز رونالدو، ۴ کارت در منچستریونایتد، ۶ کارت در رئال مادرید و یک کارت با پیراهن یووه به نام کریس رونالدو ثبت شده است. از این تعداد، رونالدو ۷ بار با کارت قرمز مستقیم از زمین بازی اخراج شده است.

وقتی ابرستاره‌ها هم از کوره درمی‌روند کدام بیشتر کارت قرمز گرفته؛ مسی یا رونالدو؟

خونسردی اش را از دست داده و از کوره در می‌رود. در زمان بازی برای شیاطین سرخ، رونالدو در دربی منچستر در سال‌های ۲۰۰۶ و ۲۰۰۸ از زمین اخراج شد.

در دوران بازی در رئال مادرید، رونالدو در سال ۲۰۱۳ در فینال کوپا دل ری برابر اتلتیکو مادرید، کارت قرمز گرفت. رونالدو در این بازی گل هم زده بود اما در نهایت رئال نتیجه را واگذار کرد.

رونالدو سابقه اخراج شدن در ال کلاسیکو را هم دارد! در سال ۲۰۱۷ در بازی رفت سوپرکاپ اسپانیا، رونالدو توانست سه دقیقه پس از گل تساوی مسی، رئال مادرید را در دقیقه ۸۰-۲ از بارسا

مسی ۱۸ ساله در دقیقه ۶۴ به زمین بازی رفت اما تنها دو دقیقه بعد و پس از برخورد با بازیکن مجارستان که پیراهنش را کشیده بود، از زمین بازی اخراج شد.

اولین کارت قرمز مسی در بارسلونا یکشنبه شب و در بازی این تیم در فینال سوپرکاپ اسپانیا برابر بلبائو پس از مشت‌زدن به بازیکن حریف به کاپیتان بارسا نشان داده شد.

در مقابل کریستیانو رونالدو در طول دوران بازی خود برای منچستریونایتد، رئال مادرید و یوونتوس بارها از زمین اخراج شده است. رونالدو به وضوح نشان داده که به خصوص در بازی‌های دربی، خیلی زود

وقتی پای شکوه و افتخار در فوتبال مطرح باشد، مسی و رونالدو رقبای همیشگی هستند. اما در تعداد کارت قرمز و اخراج از زمین کدام جلوتر است؟

لیونل مسی یکشنبه شب اولین کارت قرمز خود در بارسلونا را پس از بیش از ۷۵۰ بازی پوشیدن لباس آبی اناری ها دریافت کرد. مسی و کریستیانو رونالدو در آماری مانند تعداد گل، تعداد توپ طلا و از این قبیل تقریباً شانه به شانه هم پیش می‌روند، اما از نظر انضباط اوضاع چطور است؟ کاپیتان بارسلونا و ستاره یوونتوس رقبای سرسختی هستند و هر دو به این مشهورند که در مواقعی که اوضاع در زمین به نفع‌شان پیش نرود و یا رقبا بتوانند اعصاب‌شان را بهم بریزند، از کوره

در می‌روند.

مسی در سال ۲۰۱۹ در کوپا آمریکا در بازی برابر شیلی، پس از درگیری با گری مدل از زمین بازی اخراج شد. این اولین کارت قرمز او در طول ۱۴ سال بود!

کارت قرمز مسی در بازی برابر شیلی دومین کارت قرمز او در دوران بازی‌اش بود، رکورد تعداد کارت قرمزهای رونالدو اما بسیار بیشتر از کاپیتان بارسلونا است.

مسی اولین کارت قرمز خود را در اولین بازی خود برای تیم ملی آرژانتین برابر مجارستان در سال ۲۰۰۵ گرفت.

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزلتان دریافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz

6 Months

120\$ USD

Annual

200\$ USD

برای ادارات دولتی و شرکت‌ها

۴۰۰۰ افغانی

۷۰۰۰ افغانی

شش ماهه

یک ساله

قیمت: ۲۰ افغانی

رقص در مسجد، سیاست در حمام، تدریس در آشپزخانه نگاهی به کتاب «رقص در مسجد»

فرهاد حقیار

حمیرا حالا در شرایط متفاوتی قرار گرفته است. یک طرف حمیرا (هویتی که او سال‌ها برایش مبارزه کرد)، سوی دیگر حمیریایی که حالا قرار است شوهرش زن دومی بگیرد. نصیحت‌های مادرکلانش همچنان ادامه دارد؛ عادت می‌کني، شرایط همین‌گونه است، باید بسازی، به پسرت فکر کن و... حمیرا در مقابل تصمیم شوهر ایستاد می‌شود. خانم اولی‌بودن را انتخاب نمی‌کند. اصلاً با پدیده چندزنه‌داشتن مخالفت می‌کند. حدس بزیند پیوند آن‌ها چگونه ختم می‌شود؟ روزی که دانشگاه به تدریس می‌رود. پیامی از شوهرش دریافت می‌کند. در صفحه وایبر نوشته است: «طلاق، طلاق، طلاق»

کتابی که نباید از دست داد

رقص در مسجد کتاب حمیرا قادری از سوی «یواس ای تودی» میان پنج بهترین کتابی معرفی شد که نباید از دست داده شود. نیویارک تایمز آن را در صدر کتاب‌هایی قرار داده که برای ادب‌دوستان سفارش می‌شود. این کتاب به شکل خاطره‌نویسی -یکی از ژانرهای مشهور- نوشته شده است و دارای سیزده فصل می‌باشد. نویسنده تلاش کرده تا با روایت زن‌ستیزی‌های موجود در افغانستان، نگاه دنیا را به سمت این پدیده جلب کند. نامه‌های حمیرا قادری به فرزندش، راوی درد دوری از فرزند و فرهنگ مردسالار افغانستان است. قوانین و سنت‌هایی که او را از دیدن و شنیدن صدای فرزندش سال‌ها محروم ساخت. مانند هر اثر ادبی، این کتاب نیز دارای نکات مثبت و منفی خاص خودش است. اما با نگاهی کلی می‌توان گفت که حمیرا قادری روایت‌گر ماهر و توانمندی است. روایت‌های او شاید برای مخاطب خارجی شبیه فیلم‌های هالیوود باشد. ولی او توانسته با نظم خاص و ماهرانه، گوشه‌های مختلفی از درد‌های بانوان کشور و مبارزه آن‌ها برای تغییر را بیان کند. نکته‌ی مهم حضور مردانی چون پدرکلان، پدر و برادر حمیرا است که او را در مقاطع مختلف زندگی حمایت کردند. خانم قادری دید کلی به فضای ندارد. او حتا در وجود یک طالب، محبت و نفرت از جنگ را دیده و قضاوتش را مختص به ظاهر افراد نکرده است. در برخی حالات حس کردم که تصویرسازی داستان اندکی نفس‌گیر و مقید است. اما واقع‌بینانه اگر ببینیم، روایت از درون برقه کاری است دشوار.

دختری بی‌شوهر نخواهد ماند. چرا؟ چون حمیرا عصیانگر و مبارز بود. حمیرا درحالی‌که ۱۷ سال داشت ازدواج می‌کند. بعد ایران می‌رود. در آن‌جا تا سطح دکترا تحصیل می‌کند. زندگی او به‌سادگی این واژه‌ها نیست. او سال‌ها نخواست مادر شود. می‌تسید؟ شاید! اما او نخست خودش را آماده زندگی ساخت. تحصیل کرد تا صدایی باشد برای همه بانوان کشور. این‌که سال‌ها نخواست مادر شود، او را به بید خشک برابر ساختند. نصیحت‌های مادرکلان همچنان ادامه داشت. طفل داشته باش، خدمت شوهرت را بکن، زندگی را سروسامان بده و... حمیرا دیگر آن دختر عصیانگر نیست. او خانمی است که به برابری زنان کار می‌کند.

حمیرا ماندن خیلی سخت‌تر می‌شود. او به خواست شوهرش به کابل می‌آیند. بعد او در دانشگاه‌های خصوصی به تدریس می‌پردازد. همه‌چیز آرام پیش می‌رود. حمیرا مادر می‌شود. دخترپودن را سپری کرد. خانم‌بودن را تجربه می‌کرد. حالا نیز نوبت مادرشدن فرا رسید. حمیرا اما در کنار حس مادرانه‌اش، هیچ‌گاهی هدف اساسی‌اش را که زن‌بودن است فراموش نکرده است. مخالفت‌های شوهرش شروع می‌شود. به قول خودش، شاید شوهرش تحمل این را نداشت تا خانمش در دانشگاه‌ها درس بدهد و در مراسم مختلف سخنرانی کند. حالا حمیرا به دور از همه خانواده، تنها دلخوشی‌اش پسرش است. با آن‌که در خانه چالش‌های فراوانی دارد، اما همچنان به تدریس ادامه می‌دهد. او در کنار این‌که مادر پسرش است اما اعتقاد به یک هویت مستقل دارد. او می‌خواهد اول‌تر از هر چیزی، حمیرا قادری خطاب شود. او در واقع تلاش می‌کند تا جدا از نسبت‌دادن یک خانم به شوهر، فرزند و یا خانواده، بانوان هویت مستقل داشته باشند. بدترین حالت شاید برایش زمانی بود که کارت تولد پسرش را می‌نوشتند. اسم پسرش، پدر پسرش و پدرکلان پسرش را نوشتند. جایی برای اسم مادر نبود. انگار تا زمانی یک فرزند مربوط مادرش است که در بطن‌اش باشد. حمیرا با قلم، اسم خود را در آن کارت منحنیت مادر فرزند می‌نویسد.

سیم آخر

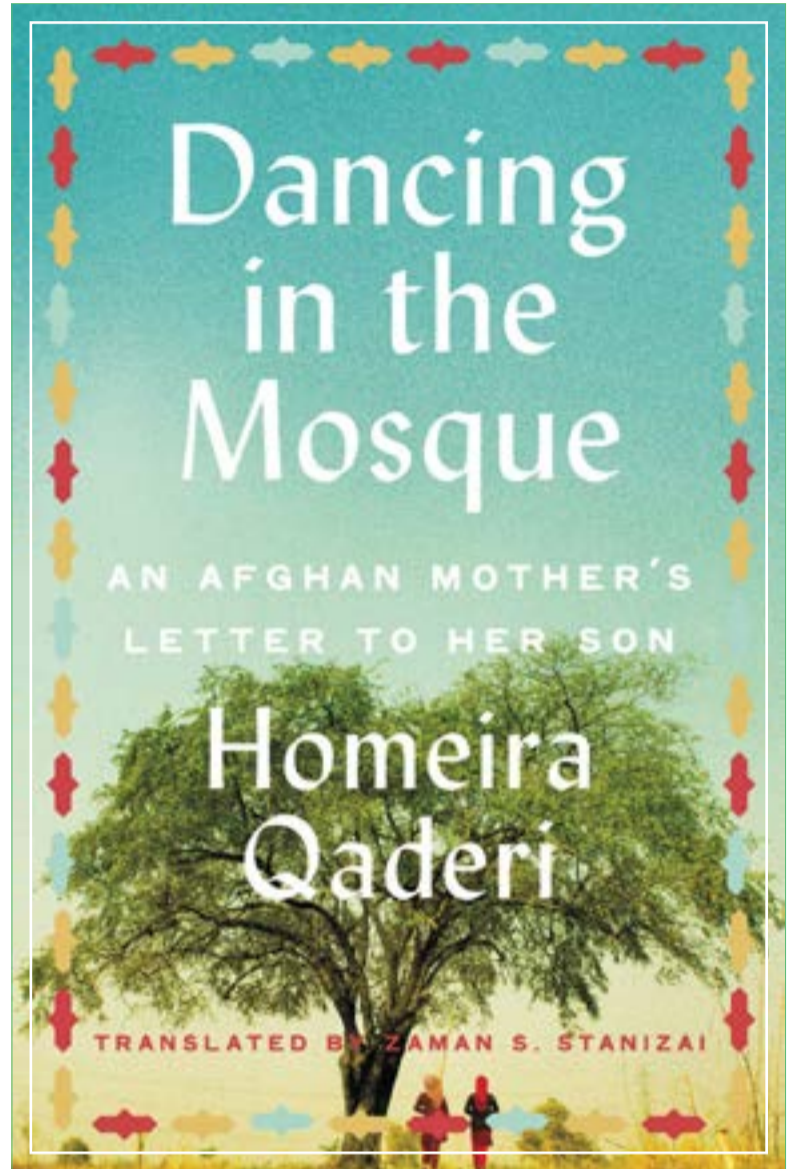
روزی دوست حمیرا به او می‌گوید که شوهرش قصد ازدواج دومی را دارد. دنیا تاریک می‌شود.

فکر می‌کند. او حالت کنونی را شرم‌آور می‌داند. این‌که دختران به‌جای مبارزه، دل‌شان را برای عروس شدن شاد سازند. او در حمام -به قول خودش، برهنه- نخستین سخنرانی‌اش را به زنان تقدیم می‌کند. بعد آرام آرام همه آماده می‌شوند تا مقابل دروازه امیر طالبان بروند و اعتراض کنند. روز موعود فرا می‌رسد. حمیرا در ذهنش جمعیت بالای صد نفری را تصور می‌کند اما مقابل دروازه امارت، تعداد انگشت‌شماری از زنان برقه‌دار حضور پیدا می‌کنند. او به فرمانده طالبان می‌گوید که مکاتب دخترانه را باز کنید. در جواب، تهدید می‌شود و با ترس و لرز به خانه برمی‌گردد. نصیحت‌ها و گلایه‌های مادرکلانش همچنان ادامه دارد. این را نکن! آن را نکن! فلان چیز خوب نیست، فلان خوب است و... اما حمیرا در دنیا خودش است. دنیایی که سهم زنان را نادیده نمی‌گیرند. دنیایی که دخترپودن در آن جرم نیست. دخترداشتن شرم نیست. دنیایی که دختران باید هویت مستقلی داشته باشند. خانم قادری با هزار سختی و بدبختی، روزهای دوشنبه به مدت دو ساعت، نویسندگی را نزد ناصر رهیاب شروع می‌کند. شاید او و دوستش تنها دخترانی در آن زمان بودند که فکر می‌کردند زنان نیز می‌توانند کارهایی انجام دهند که منحصر به مردان باشد. یکی از آن‌ها همین نویسندگی بود. درحالی‌که بدون داشتن «مجرم» به تنهایی خانه دوستش می‌رفت تا نویسندگی را بیاموزد، گاهی مورد آزار مردان وحشی نیز قرار گرفت. این علاقه به جایی کشیده شد که رسماً از سوی طالبان خودش و خانواده‌اش تهدید شدند. حمیرا دیگر بیرون رفته نمی‌توانست.

طالبان همچنان بر مردم حکمروایی می‌کردند. در کنار آن، دخترانی را که می‌پسندیدند، به زور نکاح می‌کردند. حمیرا قصه‌های دختران همسایه‌شان شنیده بود. اما یک روز فرمانده موسا او را می‌بیند. فضای ترس و ناامیدی خانه حمیرا را پر می‌کند. پدرکلان نگران، پدر آشفته، مادر پریشان، همه حیران هستند. اما حمیرا مصمم شده که اگر فرمانده موسا بیاید او بدون مقاومت و به‌دلیل نجات خانواده‌اش، با او نکاح کند و تمام! فرمانده موسا به جنگ می‌رود و دیگر برنمی‌گردد. حمیرا هر لحظه گوش به دروازه است. موسا خواب او را ربوده است. در همین زمان، یکی از همسایه‌های‌شان خواستگار حمیرا می‌شود. حمیرا نمی‌خواهد ازدواج کند. او رویاهای فراوانی دارد. اما به‌دلیل این‌که مبادا طالبان او را به زور نکاح کنند، همه خانواده راضی می‌شوند و حمیرا را به آن جوان نکاح می‌کنند. مادرکلانش می‌گفت که اگر به حمیرا خواستگار پیدا شد، پس هیچ

با نگاهی کلی می‌توان گفت که حمیرا قادری روایت‌گر ماهر و توانمندی است. روایت‌های او شاید برای مخاطب خارجی شبیه فیلم‌های هالیوود باشد. ولی او توانسته با نظم خاص و ماهرانه، گوشه‌های مختلفی از درد‌های بانوان کشور و مبارزه آن‌ها برای تغییر را بیان کند.

را قبول ندارد.

سکوت نمی‌کند حتا وقتی کودکی بیش نیست. وقتی مولوی رشید، کودکان (دختران) را در مسجد مورد اذیت جنسی قرار می‌دهد، حمیرا در مقابلش ایستاد می‌شود و منطقه‌اش را از شر این مولوی نجات می‌دهد. وقتی رژیم سیاه طالبان در افغانستان حکومت می‌کند، حمیرا دغدغه‌ی اصلی‌اش بسته‌شدن مکاتب به‌روی دختران است. نوشتن نخستین داستان‌هایش را از همین‌زمان شروع می‌کند. وقتی هیچ راهی برای بازشدن مکاتب نمی‌ماند، حمیرا برنامه می‌سازد تا دختران را در خانه‌شان درس بدهد. به بهانه آموزش قرآن کریم، دختران زیادی را هم‌روزه خواندن و نوشتن یاد می‌دهد. صنف درسی‌اش آشپزخانه‌شان است. در همین زمان، باشندگان ولایات دیگر به‌دلیل جنگ به هرات مهاجر می‌شوند. با درخواست دختران مهاجر، او معلم‌شان می‌شود. صنف درسی‌اش، مسجدی است که مهاجران برای ادای نماز ساخته‌اند. قصه‌ی رقص در مسجد در همین مکان رخ می‌دهد.

طالبان هر لحظه می‌توانستند به خانه‌های مردم هجوم ببرند. داشتن کتاب جرمش کمتر از داشتن سلاح نبود. بنابراین، پدر حمیرا کتاب‌هایش را درون حویلی پنهان کرده بود. وقتی حمیرا به نوشتن شروع کرد، پدرش متوجه استعدادش شد و از طرف شب، پنهانی کتاب‌خوانی می‌کردند. شاید آن‌زمان تنها آرامش و دلخوشی حمیرا، همین کتاب‌هایش بود. کتاب‌هایی که حمیرا شبانه با دلپره‌ی زیاد با آن‌ها عشق می‌ورزید.

حمیرا با آن‌که دختران همسایه‌شان را درس می‌داد، دختران و پسران بی‌جاشده را آموزش می‌داد، اما هنوز هم آرام نیست و به مبارزه فکر می‌کند. حمام عمومی می‌رود. به گفته خودش، حمام شاید تنها مکانی بود که بانوان به‌راحتی و دور از ترس طالبان باهم وقت می‌گذراندند. آن‌جا با دلپره زیاد، صدا بلند می‌کند. اوایل همه می‌خندند. در حمام می‌رقصند. حمیرا اما این‌گونه نیست. او دید بلند دارد و به آینده

ننه جان (مادرکلان) همیشه می‌گفت دختر باید در چشم‌اش ترس داشته باشد. فقط همین؟ نخیر! دختر باید بلند صحبت نکند؛ با پسرها بازی نکند؛ سهمش با پسرها مساوی نباشد؛ لباس منظم بپوشد؛ به درخت بالا نشود. اگر پا را از گلیم خود دراز کند، بابه غرغری در جانش خواهد آمد.

روایت حمیرا قادری مختص به خودش نیست. او راوی دردها و محدودیت‌هایی است که اکثر بانوان افغانستان در دوره‌های مختلف تاریخی با آن دست‌وپنجه نرم کرده‌اند. کتاب «رقص در مسجد» با آن‌که نامه‌های یک مادر به فرزندش گفته شده است، اما به باور من، نقش و روایت‌های زندگی شخصی حمیرا قادری، بر نامه‌های مادرانه او در این کتاب غلبه کرده است. خانم قادری به زیبایی توانسته گوشه‌هایی از زندگی شخصی‌اش را به سبک تاریخی روایت کند. بحث اصلی کتاب، چگونگی حمیرا شدن، حمیرا بودن و عواقب حمیرا ماندن است. به بیان دیگر، این کتاب روایت زندگی یک زن افغانستانی است؛ نخست از دوران کودکی‌اش می‌گوید. آرام آرام، چالش‌هایش را همراه با رویدادهای تاریخی-سیاسی به خواننده بیان می‌کند. حمیرا هم‌زمانی که قصه‌های خودش را می‌گوید، در پایان هر بخش، نامه‌هایش را برای پسرش تقدیم می‌کند.

او دختری ساده که همواره دنبال گودی‌بازی باشد نیست. نصیحت‌هایی را که می‌شنود به‌سادگی قبول نمی‌کند. در واقع از دوران طفولیت به کلیشه‌های جنسیتی نه می‌گوید. بالاتر از برادرش در درخت بالا می‌شود. سریع‌تر می‌دود. ضدی‌تر و کله‌شقی‌تر از همسرن‌وسالانش است. در عین زمان، دوستانی هم دارد که دنیای دخترانه‌اش را با آن‌ها می‌گذراند. کنجکاو است. وقتی خانهای در همسایگی‌شان راکت‌باران می‌شود، او به مخروبه‌ها می‌رود و در پی کشف دنیای خودش است. دنیایی او پر از کارهایی می‌شود که منحیث یک دختر نباید انجام دهد. او اما عصیان‌گر است و دوبینیگی میان دختر و پسر

